

บทที่ ๔

ผลของการวิเคราะห์ความต้องการในการบริโภคและการผลิตโคและกระบือ

ดังได้กล่าวมาแล้วในบทที่ ๔ ว่า จำนวนโคและกระบือที่ถูกฆ่าเป็นอาหารตามใบ
อนุญาตจากรายงานประจำปีของกรมปศุสัตว์นั้น เป็นปริมาณที่ต่ำกว่าความจริง เพราะมี
การลักลอบฆ่าเถื่อนกันเป็นจำนวนมาก จึงได้ศึกษาวิธีการในการประมาณจำนวนที่ฆ่าเถื่อนเพื่อ
ปรับจำนวนที่ฆ่าตามใบอนุญาตให้ใกล้เคียงกับจำนวนที่บริโภคจริง ๆ แล้วใช้ตัวเลขปริมาณ
การบริโภคที่ได้ปรับด้วยค่า correction factors แล้วไปวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรม
ในการบริโภคและการคาดคะเนปริมาณการบริโภคในระยะต่อไปข้างหน้า ผลของการปรับตัว
เลขปรากฏว่า ในช่วงปี ๒๕๐๘-๒๕๑๔ ปริมาณการบริโภคเฉลี่ยรวมทั้งประเทศประมาณ ๔.๒๘
กิโลกรัมต่อคนต่อปี โดยประชากรในเขตกรุงเทพมหานครบริโภค ๔.๘๗ กิโลกรัมต่อคนต่อปี
ภาคกลาง ๔.๑๗ กิโลกรัมต่อคนต่อปี ภาคใต้ ๓.๔๕ กิโลกรัมต่อคนต่อปี ภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ ๔.๐๘ กิโลกรัมต่อคนต่อปี และภาคเหนือ ๓.๕๐ กิโลกรัมต่อคนต่อปี ดังรายละเอียดใน
ตารางที่ ๒๘-๓๓

๕.๑ ผลของการวิเคราะห์พฤติกรรมในการบริโภคเนื้อโคและกระบือ

การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคในที่นี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความยืดหยุ่น
ของอุปสงค์ (elasticity of demand) ซึ่งผู้บริโภคจะซื้อเนื้อโคกระบือเป็นจำนวนมาก
น้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญคือ การเปลี่ยนแปลงของรายได้ ราคาเนื้อโคกระบือ และ
ราคาเนื้อสัตว์อย่างอื่นที่ใช้บริโภคแทนกันได้ (เนื้อสุกร) ในการคำนวณหาค่าความยืดหยุ่นจะใช้
สมการ ๓ รูป คือ สมการเส้นตรง สมการกึ่งล็อก และสมการดับเบิ้ลล็อก เพื่อศึกษา
เปรียบเทียบหาสมการรูปที่เหมาะสมที่สุด โดยพิจารณาจากค่า standard error of
estimate ที่ต่ำที่สุด และเป็นสมการที่ให้ความหมายทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มากที่สุด การ

ตารางที่ ๒๘

ปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระบือที่ปรับด้วยค่า correction factor

ทั่วราชอาณาจักร

ปี	โค		กระบือ		โคและกระบือ	
	จำนวนตัว	คิดเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	จำนวนตัว	คิดเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	รวมเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	บริโภคต่อคน (กก.)
๒๕๐๘	๗๔๗,๗๙๘	๙๘,๗๐๙,๓๓๖	๒๐๔,๕๖๔	๓๔,๕๒๐,๑๗๕	๑๓๓,๒๒๙,๕๑๑	๔.๓๖
๒๕๐๙	๗๗๙,๙๕๑	๑๐๒,๙๕๒,๒๑๒	๒๐๑,๒๑๑	๓๓,๙๕๔,๓๕๖	๑๓๖,๙๐๖,๕๖๘	๔.๓๕
๒๕๑๐	๗๓๕,๕๑๑	๙๗,๐๘๗,๔๕๒	๑๘๗,๑๒๘	๓๑,๕๗๗,๘๕๐	๑๒๖,๖๖๕,๓๐๒	๓.๙๖
๒๕๑๑	๘๐๑,๑๑๔	๑๐๕,๗๘๗,๐๔๘	๒๐๗,๖๗๘	๓๕,๐๔๕,๖๖๓	๑๔๐,๗๙๒,๗๑๑	๔.๒๐
๒๕๑๒	๘๒๐,๓๙๙	๑๐๘,๒๙๒,๖๖๘	๒๔๘,๑๑๐	๔๑,๘๖๘,๕๖๓	๑๕๐,๑๖๑,๒๓๑	๔.๓๕
๒๕๑๓	๙๐๐,๙๓๑	๑๑๘,๙๒๒,๙๘๒	๒๖๐,๙๑๘	๔๕,๐๒๙,๙๑๓	๑๖๓,๙๕๒,๘๐๕	๔.๕๘
๒๕๑๔	๘๗๔,๘๗๔	๑๑๕,๔๘๓,๓๖๘	๒๓๓,๓๓๗	๓๙,๓๗๕,๖๑๙	๑๕๔,๘๕๘,๙๘๓	๔.๒๑
๒๕๑๕	๙๔๔,๓๓๕	๑๒๔,๖๕๒,๒๒๐	๒๑๕,๒๒๖	๓๖,๓๑๙,๓๘๘	๑๖๐,๙๗๑,๖๐๘	๔.๒๐
๒๕๑๖	๑,๐๐๖,๓๐๐	๑๓๒,๘๓๑,๖๐๐	๒๕๒,๙๗๖	๔๒,๖๘๙,๗๐๐	๑๗๕,๕๒๑,๓๐๐	๔.๓๙
๒๕๑๗	๙๗๕,๓๙๑	๑๒๘,๗๕๑,๖๑๒	๒๓๓,๘๕๔	๓๙,๕๖๓,๐๓๑	๑๖๘,๒๑๔,๖๔๓	๔.๐๗
๒๕๑๘	๘๙๕,๗๖๙	๑๑๘,๒๔๑,๕๐๘	๒๗๘,๔๙๙	๔๖,๙๙๖,๗๐๖	๑๖๕,๒๓๘,๒๑๔	๓.๙๐
๒๕๑๙	๑,๑๓๑,๗๑๕	๑๔๙,๓๘๖,๓๘๐	๓๓๑,๓๘๘	๕๕,๙๒๑,๗๒๕	๒๐๕,๓๐๗,๑๐๕	๔.๗๕

ที่มา : จากผลรวมของตารางที่ ๒๙-๓๓

ตารางที่ ๒๕

ปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระบือที่ปรับปรุงจากสถิติ เดิม

กรุงเทพมหานคร

ปี	โค		กระบือ		โคและกระบือ	
	จำนวนตัว	คิดเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	จำนวนตัว	คิดเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	รวมเป็นเนื้อชำแหละ	บริโภคต่อคน (กก.)
๒๕๐๘	๖๓,๒๒๔	๘,๓๔๔,๕๖๘	๔๔,๘๘๖	๗,๕๗๔,๕๑๓	๑๕,๙๒๐,๐๘๑	๕.๕๐
๒๕๐๙	๖๙,๕๑๗	๙,๑๗๖,๒๔๔	๔๑,๕๐๗	๗,๖๐๔,๓๐๖	๑๖,๗๘๐,๕๕๐	๕.๓๙
๒๕๑๐	๖๓,๘๑๗	๘,๕๒๓,๘๔๔	๓๗,๒๒๗	๖,๒๘๒,๐๕๖	๑๔,๘๐๕,๙๐๐	๔.๗๑
๒๕๑๑	๖๔,๓๖๖	๘,๔๙๖,๓๑๒	๔๑,๔๕๗	๖,๙๕๕,๘๖๘	๑๕,๔๕๒,๑๘๑	๔.๗๗
๒๕๑๒	๖๕,๙๑๕	๘,๗๐๐,๗๘๐	๔๙,๓๕๙	๘,๓๒๙,๓๓๑	๑๗,๐๓๐,๑๑๑	๕.๐๔
๒๕๑๓	๗๒,๓๘๕	๙,๕๕๔,๘๒๐	๕๑,๙๐๗	๘,๗๕๙,๓๐๖	๑๘,๓๑๔,๑๒๖	๕.๒๑
๒๕๑๔	๗๐,๒๙๒	๙,๒๗๘,๕๔๔	๔๖,๔๒๐	๗,๘๓๓,๓๗๕	๑๗,๑๑๑,๙๑๙	๔.๖๘
๒๕๑๕	๗๕,๘๗๓	๑๐,๐๑๕,๒๓๖	๕๒,๘๑๗	๗,๒๒๕,๓๖๙	๑๗,๒๔๐,๖๐๕	๔.๕๔
๒๕๑๖	๘๐,๘๕๑	๑๐,๖๗๒,๓๓๒	๕๐,๓๒๗	๘,๔๙๒,๖๘๑	๑๙,๑๖๕,๐๑๓	๔.๘๓
๒๕๑๗	๗๘,๓๖๘	๑๐,๓๔๔,๕๗๖	๔๖,๕๒๓	๗,๘๕๐,๗๕๖	๑๘,๑๙๕,๓๓๒	๔.๔๑
๒๕๑๘	๗๑,๙๗๑	๙,๕๐๐,๑๗๒	๔๕,๔๐๔	๙,๓๔๙,๕๒๕	๑๘,๘๔๙,๕๙๗	๔.๓๓
๒๕๑๙	๙๐,๙๒๘	๑๒,๐๐๒,๔๙๖	๖๕,๙๒๖	๑๑,๑๒๔,๐๑๓	๒๓,๑๒๗,๕๐๙	๕.๐๙

ที่มา : จากการปรับปรุงจำนวนโคและกระบือในตารางที่ ๑๓ โดยพิจารณาว่า ถ้าจำนวนโคและกระบือที่ฆ่าเป็นอาหารในปีเดมิมีสัดส่วนต่ำกว่าร้อยละ ๘.๗๔ และ ๒๔.๘๓ ของจำนวนโคและกระบือที่ฆ่าเป็นอาหารของภาคอื่น ๆ รวมกัน ตามลำดับ ก็ปรับจำนวนการบริโภคในปีนั้นให้สูงขึ้นเท่ากับสัดส่วนนี้

ตารางที่ ๓๐

ปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระบือที่ปรับด้วยค่า correction factor

ภาคกลาง

ปี	โค		กระบือ		โคและกระบือ	
	จำนวนตัว	คิดเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	จำนวนตัว	คิดเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	รวมเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	บริโภคต่อคน (กก.)
๒๕๐๘	๑๑๕,๖๘๒	๑๕,๒๗๐,๐๒๔	๗๐,๓๔๖	๑๑,๘๗๐,๘๘๘	๒๗,๑๔๐,๙๑๒	๓.๘๓
๒๕๐๙	๑๔๖,๔๕๕	๑๙,๓๓๒,๐๖๐	๗๑,๘๔๗	๑๒,๑๒๔,๑๘๑	๓๑,๔๕๖,๒๔๑	๔.๓๒
๒๕๑๐	๑๕๖,๐๗๒	๒๐,๖๐๑,๕๐๔	๖๖,๙๕๕	๑๑,๒๙๘,๖๕๖	๓๑,๙๐๐,๑๖๐	๔.๒๘
๒๕๑๑	๑๖๒,๗๓๕	๒๑,๔๘๑,๐๒๐	๗๖,๐๕๑	๑๒,๘๓๓,๖๐๖	๓๔,๓๑๔,๖๒๖	๔.๔๗
๒๕๑๒	๑๘๐,๒๒๘	๒๓,๗๙๐,๐๙๖	๙๖,๒๐๙	๑๖,๒๓๕,๒๖๙	๔๐,๐๒๕,๓๖๕	๕.๐๙
๒๕๑๓	๒๑๗,๑๔๓	๒๘,๖๖๒,๘๗๖	๑๐๓,๙๓๓	๑๗,๕๓๘,๖๙๔	๔๖,๒๐๑,๕๗๐	๕.๗๑
๒๕๑๔	๒๔๑,๘๕๘	๓๑,๙๒๕,๒๕๖	๙๘,๒๖๐	๑๖,๔๘๑,๓๗๕	๔๘,๔๐๖,๖๓๑	๕.๗๙
๒๕๑๕	๒๕๔,๕๖๓	๓๒,๒๘๒,๓๑๖	๙๒,๓๐๙	๑๕,๕๗๗,๑๔๔	๔๗,๘๕๙,๔๖๐	๕.๕๑
๒๕๑๖	๒๕๓,๐๒๐	๓๒,๐๗๘,๖๔๐	๑๐๕,๙๒๙	๑๗,๘๗๕,๕๑๙	๔๙,๙๕๔,๑๕๙	๕.๖๑
๒๕๑๗	๒๐๔,๒๕๖	๒๖,๙๖๑,๗๙๖	๑๐๙,๙๕๙	๑๘,๕๕๕,๕๘๑	๔๕,๕๑๗,๓๗๓	๔.๙๖
๒๕๑๘	๒๑๕,๖๕๙	๒๘,๕๖๖,๙๘๘	๑๓๗,๘๗๔	๒๓,๒๖๖,๒๓๘	๕๑,๘๓๓,๒๒๖	๕.๕๒
๒๕๑๙	๓๐๔,๓๕๔	๔๐,๑๗๔,๗๒๘	๑๕๘,๒๑๔	๒๖,๖๙๘,๖๑๓	๖๖,๘๗๓,๓๔๑	๗.๐๔

- ที่มา :
๑. แยกจำนวนโคและกระบือที่บริโภคของภาคตะวันออกเฉียงเหนือจากตารางที่ ๑๔
  ๒. คูณจำนวนโคและกระบือที่บริโภคในภาคกลาง (ไม่รวมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) ด้วยค่า correction factor จากตารางที่ ๒๓
  ๓. คูณจำนวนโคและกระบือที่บริโภคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วยค่า correction factor จากตารางที่ ๒๔
  ๔. รวมจำนวนโคและกระบือที่คูณด้วยค่า correction factor แล้วในข้อ ๒ และ ๓ ก็จะได้ผลลัพธ์ดังตารางข้างบน

ตารางที่ ๓๑

ปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระบือที่ปรับด้วยค่า correction factor
ภาคใต้

ปี	โค		กระบือ		โคและกระบือ	
	จำนวนตัว	คิดเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	จำนวนตัว	คิดเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	รวมเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	บริโภคต่อคน (กก.)
๒๕๐๘	๑๑๔,๙๔๑	๑๕,๑๗๒,๒๑๒	๒๐,๖๗๘	๓,๔๙๙,๔๑๓	๑๘,๖๖๑,๖๒๕	๔.๙๖
๒๕๐๙	๑๐๙,๑๗๓	๑๔,๔๑๐,๘๓๖	๑๙,๖๔๙	๓,๓๑๕,๗๖๙	๑๗,๗๒๖,๖๐๕	๔.๕๗
๒๕๑๐	๙๙,๐๒๐	๑๓,๐๗๐,๖๔๐	๑๘,๖๖๗	๓,๑๕๐,๐๕๖	๑๖,๒๒๐,๖๙๖	๔.๐๖
๒๕๑๑	๑๐๒,๑๑๒	๑๓,๔๗๘,๗๘๔	๑๙,๘๕๘	๓,๓๕๑,๐๓๘	๑๖,๘๒๙,๘๒๒	๔.๐๗
๒๕๑๒	๑๐๘,๖๐๘	๑๔,๓๓๖,๒๕๖	๒๗,๒๑๒	๔,๕๙๒,๐๒๔	๑๘,๙๒๘,๒๘๑	๔.๔๕
๒๕๑๓	๑๐๙,๙๔๐	๑๔,๕๑๒,๐๘๐	๓๒,๕๕๙	๕,๔๙๔,๓๓๑	๒๐,๐๐๖,๔๑๑	๔.๕๗
๒๕๑๔	๙๒,๗๔๐	๑๒,๒๕๑,๖๘๐	๑๘,๑๖๘	๓,๖๖๕,๘๕๐	๑๕,๙๑๗,๕๓๐	๓.๓๗
๒๕๑๕	๑๐๗,๔๒๗	๑๔,๑๘๐,๓๖๔	๑๗,๘๐๑	๓,๐๐๓,๙๑๙	๑๗,๑๘๔,๒๘๓	๓.๕๙
๒๕๑๖	๑๑๓,๙๖๒	๑๕,๐๔๒,๙๘๔	๑๙,๐๔๔	๓,๒๑๓,๘๔๔	๑๘,๒๕๖,๑๔๐	๓.๗๐
๒๕๑๗	๑๒๔,๖๗๔	๑๖,๔๕๖,๙๖๘	๑๗,๘๕๐	๓,๐๑๒,๑๘๘	๑๙,๔๖๙,๑๕๖	๓.๘๒
๒๕๑๘	๙๕,๘๘๕	๑๒,๖๕๖,๘๒๐	๑๓,๒๙๑	๒,๒๕๒,๘๕๖	๑๔,๙๐๙,๖๗๖	๒.๘๕
๒๕๑๙	๑๑๙,๑๒๒	๑๕,๗๒๔,๑๐๔	๑๕,๔๘๓	๒,๖๑๒,๗๕๖	๑๘,๓๓๖,๘๖๐	๓.๔๔

ที่มา : ผลจากการคูณจำนวนโคและกระบือในตารางที่ ๑๕ ด้วยค่า correction factor
จากตารางที่ ๒๕

ตารางที่ ๒๒

ปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระบือที่ปรับด้วยค่า correction factor

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปี	โค		กระบือ		โคและกระบือ	
	จำนวนตัว	คิดเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	จำนวนตัว	คิดเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	รวมเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	บริโภคต่อคน (กก.)
๒๕๐๘	๒๙๙,๖๐๒	๓๙,๕๔๗,๔๖๔	๓๑,๙๐๒	๕,๓๘๓,๔๖๓	๔๔,๙๓๐,๙๒๗	๔.๕๐
๒๕๐๙	๓๐๐,๘๐๔	๓๙,๗๐๖,๑๒๘	๓๑,๖๙๑	๕,๒๔๖,๖๐๖	๔๔,๙๕๒,๗๓๔	๔.๒๘
๒๕๑๐	๒๙๗,๓๓๗	๓๙,๒๔๘,๔๘๔	๓๑,๖๒๗	๕,๓๓๗,๐๕๖	๔๔,๕๘๕,๕๔๐	๔.๑๐
๒๕๑๑	๓๑๗,๔๙๓	๔๑,๙๐๙,๐๗๖	๓๒,๗๘๐	๕,๕๓๑,๖๒๕	๔๗,๔๔๐,๗๐๑	๔.๒๒
๒๕๑๒	๓๑๑,๘๖๗	๔๑,๑๖๖,๔๔๔	๓๔,๙๙๕	๖,๐๗๔,๑๕๖	๔๗,๒๔๐,๖๐๐	๔.๐๗
๒๕๑๓	๓๐๗,๕๕๘	๔๐,๕๙๖,๓๓๖	๓๓,๕๐๗	๕,๖๕๕,๓๐๖	๔๖,๒๕๐,๖๔๒	๓.๘๗
๒๕๑๔	๓๒๓,๙๘๒	๔๒,๗๖๕,๖๒๔	๓๕,๔๐๕	๕,๙๗๕,๕๙๔	๔๘,๗๔๐,๒๑๘	๓.๙๕
๒๕๑๕	๓๖๙,๓๓๑	๔๘,๗๕๑,๖๙๒	๓๑,๔๓๗	๕,๓๐๕,๙๙๕	๕๔,๐๕๖,๖๘๖	๔.๑๖
๒๕๑๖	๔๑๐,๐๕๒	๕๔,๑๒๖,๘๖๔	๒๙,๓๓๕	๕,๙๕๐,๒๘๑	๕๙,๐๗๗,๑๔๕	๔.๓๑
๒๕๑๗	๓๙๗,๑๓๒	๕๒,๕๒๖,๗๐๔	๓๑,๐๖๔	๕,๒๕๒,๐๕๐	๕๗,๖๖๘,๗๕๔	๔.๐๗
๒๕๑๘	๓๒๘,๔๕๐	๔๓,๓๕๕,๔๐๐	๔๐,๑๑๔	๖,๗๖๙,๒๓๘	๕๐,๑๒๔,๖๓๘	๓.๕๕
๒๕๑๙	๔๐๒,๐๔๐	๕๓,๐๖๙,๒๘๐	๕๙,๔๒๘	๑๐,๐๒๘,๔๗๕	๖๓,๐๙๗,๗๕๕	๔.๒๗

ที่มา : ผลจากการคูณจำนวนโคและกระบือในตารางที่ ๑๖ ด้วยค่า correction factor จากตารางที่ ๒๖

ตารางที่ ๓๓

ปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระบือที่ปรับด้วยค่า correction factor

ภาคเหนือ

ปี	โค		กระบือ		โคและกระบือ	
	จำนวนตัว	คิดเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	จำนวนตัว	คิดเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	รวมเป็นเนื้อชำแหละ (กก.)	บริโภคต่อคน (กก.)
๒๕๐๘	๑๕๕,๓๔๙	๒๐,๓๗๕,๐๖๘	๓๖,๗๕๒	๖,๒๐๑,๙๐๐	๒๖,๕๗๕,๙๖๘	๔.๐๒
๒๕๐๙	๑๕๓,๙๙๒	๒๐,๓๒๖,๙๔๔	๓๗,๑๑๗	๖,๒๖๓,๔๙๔	๒๖,๕๙๐,๔๓๘	๓.๙๐
๒๕๑๐	๑๑๙,๒๖๕	๑๕,๗๕๒,๙๘๐	๓๒,๖๕๒	๕,๕๑๐,๐๒๕	๒๑,๒๕๓,๐๐๕	๓.๐๒
๒๕๑๑	๑๕๕,๔๐๘	๒๐,๓๘๑,๘๕๖	๓๗,๕๓๒	๖,๓๓๓,๕๒๕	๒๖,๗๑๕,๓๘๑	๓.๖๙
๒๕๑๒	๑๕๓,๗๙๑	๒๐,๒๙๙,๐๙๒	๓๙,๓๓๕	๖,๖๓๗,๗๘๑	๒๖,๙๓๖,๘๗๓	๓.๖๔
๒๕๑๓	๑๙๓,๙๖๕	๒๕,๕๙๖,๗๘๐	๓๙,๐๑๒	๖,๕๘๓,๒๗๕	๓๒,๑๘๐,๐๕๕	๔.๒๔
๒๕๑๔	๑๕๖,๐๐๒	๑๙,๒๗๒,๒๖๕	๓๕,๐๘๔	๕,๙๕๐,๔๒๕	๒๕,๑๙๒,๖๙๐	๓.๒๑
๒๕๑๕	๑๕๗,๑๕๑	๑๙,๔๒๒,๖๑๒	๓๐,๘๖๒	๕,๒๐๗,๙๖๓	๒๔,๖๓๐,๕๗๕	๓.๐๔
๒๕๑๖	๑๕๘,๔๑๕	๒๐,๙๑๐,๗๘๐	๒๙,๒๙๕	๔,๙๕๓,๕๓๑	๒๕,๘๖๔,๓๑๑	๓.๐๖
๒๕๑๗	๑๗๐,๙๒๑	๒๒,๕๖๑,๕๗๒	๒๘,๔๕๙	๔,๘๐๒,๔๕๖	๒๗,๓๖๔,๐๒๘	๓.๑๒
๒๕๑๘	๑๘๓,๘๐๔	๒๔,๒๖๒,๑๒๘	๓๑,๘๑๖	๕,๓๖๘,๙๕๐	๒๙,๖๓๑,๐๗๘	๓.๓๒
๒๕๑๙	๒๑๕,๒๗๑	๒๘,๔๑๕,๗๗๒	๓๒,๓๓๗	๕,๔๕๖,๘๖๙	๓๓,๘๗๒,๖๔๑	๓.๗๔

ที่มา : ผลจากการคูณจำนวนโคและกระบือในตารางที่ ๑๗ ด้วยค่า correction factor จากตารางที่ ๒๗

วิเคราะห์ในที่นี้ปรากฏว่า ให้ผลทางสถิติไม่ที่เนื่องจากความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลด้านการบริโภค ซึ่งถ้าหากมีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงแล้ว ผลจากการวิเคราะห์ก็จะให้ค่าทางสถิติได้ดีขึ้นดังที่ต่างประเทศใช้ได้ผลมาแล้ว

การวิเคราะห์จากข้อมูลเท่าที่มีอยู่จะได้รับผลดังนี้

๕.๑.๑ ทิวราชอาณาจักร เนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับหลัก

โภชนาการน้อย นิสัยการบริโภคอาหาร (ไม่ว่าจะถูกตามหลักโภชนาการหรือไม่ก็ตาม) มักไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงมากนัก ในการบริโภคเนื้อโคกระบือก็เช่นเดียวกัน แม้ราคาเนื้อโคกระบือจะเคลื่อนไหวขึ้นสูง อย่างไรก็ตาม คนไทยส่วนใหญ่ก็ยังคงบริโภคเช่นเดิม ไม่ยอมเปลี่ยนรสนิยมไปบริโภคเนื้อสัตว์ประเภทอื่นที่ให้คุณค่าทางอาหารเท่ากัน และเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นการใช้จ่ายซื้อเนื้อโคกระบือมาบริโภคเพิ่มขึ้นตามก็จริง แต่เป็นอัตราส่วนน้อยเมื่อเทียบกับอัตราการใช้จ่ายซื้อสินค้าอื่นที่เพิ่มขึ้นตามรายได้ นั่นคือความยืดหยุ่นของการบริโภคเนื้อโคกระบือเมื่อรายได้เปลี่ยน (income elasticity) มีค่าค่อนข้างต่ำ ดังจะเห็นได้จากผลการวิเคราะห์ ดังนี้

Linear Demand Function

$$D = 4.71980 + 0.00013 I + 0.06545 P_B - 0.11579 P_P$$

standard error (0.36917) (0.00019) (0.05436) (0.07081)

$$R^2 = 0.25351$$

Standard error of estimate = 0.24583

Semi-log Demand Function

$$D = \ln 2.53660 + 0.49591 \ln I + 0.71611 \ln P_B - 1.51239 \ln P_P$$

standard error (4.74630) (0.93043) (1.06966) (1.68406)

$$R^2 = 0.09257$$

Standard error of estimate = 0.27104

Double-log Demand Function

$$\ln D = \ln 1.06241 + 0.11451 \ln I + 0.16403 \ln P_B - 0.35213 \ln P_P$$

Standard error (1.10543) (0.21670) (0.24913) (0.39222)

$$R^2 = 0.09164$$

Standard error of estimate = 0.06312

สมการบริโภคทั้ง ๓ แบบ ให้ความหมายขัดแย้งกับทฤษฎีการบริโภค ระหว่างปริมาณการบริโภคกับราคาเนื้อสัตว์ กล่าวคือ ให้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภคกับราคาเฉลี่ยของเนื้อโคและกระบือในด้านเดียวกัน และให้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภคกับราคาเนื้อสุกรในด้านตรงข้าม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลด้านราคาเนื้อสัตว์ จึงไม่เอื้ออำนวยให้ทำการศึกษาในเรื่องนี้ ซึ่งมีสาเหตุมาจากระบบการตลาดและการบริโภคเนื้อโค กระบือ และสุกร ปะปนกัน โดยทั่วไปการขายและการซื้อเนื้อสัตว์ทั้ง ๓ ประเภทนี้จะคละกันไป เพียงแต่ราคาเนื้อสุกรแพงกว่าราคาเนื้อโคและกระบือ และราคาเนื้อโคสูงกว่าเนื้อกระบือ นอกจากนี้ราคาขายปลีกของเนื้อสัตว์ทั้ง ๓ ชนิด ยังแตกต่างกันตามสถานที่และประเภทของตลาด จึงก่อให้เกิดความผิดพลาดในการใช้ข้อมูลไปวิเคราะห์ แต่ที่ยังคงแสดงราคาไว้ในสมการ เพราะราคาเป็นปัจจัยสำคัญในการวิเคราะห์เกี่ยวกับการบริโภค

อย่างไรก็ตาม ทั้ง ๓ สมการ ให้ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภคกับรายได้ของผู้บริโภคไปในทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการบริโภค

เมื่อพิจารณาในแง่สถิติแล้ว ปรากฏว่า สมการ Double-log Demand Function เป็นสมการที่เหมาะสมที่สุด เนื่องจากให้ค่า Standard error of estimate ต่ำกว่าสมการแบบอื่น ๆ

๔.๑.๒ กรุงเทพมหานคร แม้รายได้เฉลี่ยต่อคนในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับที่สูงกว่าภาคอื่น ๆ ก็ตาม แต่ตามข้อเท็จจริงแล้ว การกระจายรายได้ระหว่างผู้บริโภคในกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมาก ซึ่งเป็นผลให้ปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระบือในแต่ละ

ละระดับรายได้แตกต่างกันไปด้วย ฉะนั้น ตลาดเนื้อโคกระบือในกรุงเทพมหานครจึงมีลักษณะพิเศษไปจากภาคอื่น ๆ กล่าวคือ ตลาดเนื้อโคกระบือมี ๒ ประเภท ดังนี้

๕.๑.๒.๑ ตลาดสำหรับผู้บริโภคทั่ว ๆ ไป ตลาดประเภทนี้ทำการจำหน่ายเนื้อโคกระบือที่มาจาก การเลี้ยงภายในประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโคกระบือที่เลิกใช้งานแล้ว

๕.๑.๒.๒ ตลาดสำหรับผู้ที่ได้สูง เป็นตลาดในภัตตาคารหรือโรงแรมใหญ่ ๆ หรือตลาดซูเปอร์มาเก็ต ซึ่งจำหน่ายเนื้อโคที่มีคุณภาพสูงที่ได้จากฟาร์มขนาดใหญ่ภายในประเทศและจากการนำเข้าจากต่างประเทศ ราคาเนื้อโคกระบือในตลาดประเภทนี้จึงสูงกว่าในตลาดประเภทแรก

สำหรับการวิเคราะห์ความยืดหยุ่นในการบริโภคเนื้อโคกระบือในที่นี้ ไม่ได้แยกวิเคราะห์ตลาดในข้อ ๕.๑.๒.๑ และข้อ ๕.๑.๒.๒ ออกจากกัน แต่เป็นการวิเคราะห์รวม ๆ กันไป ซึ่งผลของการวิเคราะห์มีดังนี้

Linear Demand Function

$$D = 5.31232 - 0.00010 I + 0.04796 P_B - 0.02709 P_P$$

Standard error (0.61169) (0.00010) (0.07513) (0.07768)

$$R^2 = 0.33644$$

$$\text{Standard error of estimate} = 0.35801$$

Semi-log Demand Function

$$D = \ln 14.00985 - 1.22353 \ln I + 0.69752 \ln P_B - 0.00034 \ln P_P$$

Standard error (6.89070) (1.36071) (2.64486) (1.82244)

$$R^2 = 0.38268$$

$$\text{Standard error of estimate} = 0.34531$$

Double-log Demand Function

$$\ln D = \ln 3.49672 - 0.26084 \ln I + 0.18356 \ln P_B - 0.02759 \ln P_P$$

standard error (1.40600) (0.27764) (0.53966) (0.37185)

$$R^2 = 0.38444$$

Standard error of estimate = 0.07045

สมการบริโภคทั้ง ๓ แบบ ให้ความหมายขัดแย้งกับทฤษฎีการบริโภคโดยสิ้นเชิง (เว้นแต่สมการ Semi-log ที่ให้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภคกับราคาเนื้อสุกรไปในทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการบริโภค) ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า เนื่องจากตลาดในเขตกรุงเทพฯ มีลักษณะพิเศษกว่าตลาดในเขตอื่น กล่าวคือ เป็นตลาดที่เกือบไม่มีการผลิตโคและกระบือไว้บริโภคเอง ต้องนำมาจากจังหวัดอื่น ราคาขายปลีกของเนื้อโคและกระบือในเขตกรุงเทพฯ จึงเคลื่อนไหวขึ้นลงมากกว่าตลาดในภาคอื่น ๆ แม้แต่ราคาขายปลีกของเนื้อสัตว์ประเภทเดียวกัน ก็ยังแตกต่างกันตามสถานที่และประเภทของตลาด เช่น ราคาในตลาดประเภท Super Market จะสูงกว่าราคาในตลาดสด ซึ่งข้อมูลด้านราคาขายปลีกที่นำมาวิเคราะห์หามีได้ เป็นราคาเฉลี่ยของทุกตลาดในเขตกรุงเทพฯ ทำให้เกิดการผิดพลาดในการใช้ข้อมูล นอกจากนี้มีประชากรอพยพจากจังหวัดอื่น ๆ โดยเฉพาะจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะเห็นได้จากอัตราเพิ่มเฉลี่ยของประชากรในเขตกรุงเทพฯ สูงถึงประมาณร้อยละ ๔ ต่อปี ทำให้ความแตกต่างของรายได้ต่อคนระหว่างบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ยิ่งมากขึ้นไปอีก การบริโภคเนื้อโคและกระบือก็แตกต่างกันมากเช่นกัน ปริมาณการบริโภคต่อคนที่น่ามาวิเคราะห์ในที่นี้จึงไม่ตรงกับข้อเท็จจริง การวิเคราะห์ที่จะให้ผลถูกต้องนั้น จะต้องแบ่งการวิเคราะห์ในการบริโภคตามระดับรายได้ของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ แต่เนื่องจากการศึกษาคั้งนี้มีระยะเวลาจำกัด จึงไม่สามารถทำการศึกษาในลักษณะดังกล่าวได้

๔.๑.๓ ภาคกลาง ประชากรในภาคกลางมีโอกาที่จะเลือกบริโภคเนื้อสัตว์ประเภทต่าง ๆ ได้มาก เมื่อระดับราคาของเนื้อสัตว์เหล่านี้เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้เนื่องจาก

เป็นแหล่งเลี้ยงสัตว์ประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก (เช่น สุกร เป็ด ไก่) และเนื่องจากปัจจุบันการบริโภคเนื้อโคกระบือต่อคนในภาคกลางอยู่ในระดับสูงกว่าภาคอื่น ๆ ฉะนั้น เมื่อประชากรมีรายได้สูงขึ้น ก็คงจะไม่บริโภคเนื้อโคกระบือในปริมาณที่สูงขึ้นมากนัก แต่จะเลือกบริโภคเนื้อโคกระบือที่มีคุณภาพสูงขึ้นแทน

ผลการวิเคราะห์ความยืดหยุ่นของการบริโภคเนื้อโคกระบือ มีดังนี้

Linear Demand Function

$$D = 4.45284 + 0.00033 I + 0.23524 P_B - 0.28730 P_P$$

standard error (1.07453) (0.00023) (0.16568) (0.19486)

$$R^2 = 0.58972$$

$$\text{Standard error of estimate} = 0.65847$$

Semi-log Demand Function

$$D = \ln(-8.57044) + 1.89816 \ln I + 3.10715 \ln P_B - 3.93624 \ln P_P$$

standard error (6.75360) (1.41124) (2.69959) (3.62752)

$$R^2 = 0.57828$$

$$\text{Standard error of estimate} = 0.66759$$

Double-log Demand Function

$$\ln D = \ln(-0.89180) + 0.34489 \ln I + 0.70429 \ln P_B - 0.84482 \ln P_P$$

standard error (1.25685) (0.26263) (0.50239) (0.67508)

$$R^2 = 0.60486$$

$$\text{Standard error of estimate} = 0.12423$$

สมการบริโภคทั้ง ๓ แบบ ให้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภคกับรายได้ในทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการบริโภค แต่ให้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภคกับราคาเนื้อโคกระบือและราคาเนื้อสุกรขัดแย้งกับทฤษฎีการบริโภค

เมื่อพิจารณาในแง่สถิติ ปรากฏว่าสมการแบบ Double-log Demand Function
เหมาะสมที่สุด โดยมีค่า Standard error of estimate ต่ำกว่าสมการแบบอื่น และ
ให้ค่า Income elasticity = 0.34489

๕.๑.๔ ภาคใต้ การบริโภคอาหารประเภทโปรตีนจากเนื้อสัตว์ในภาคใต้ ได้จาก
สัตว์น้ำและเนื้อโคกระบือ ซึ่งส่วนมากนิยมรับประทานอาหารจากทะเลมากกว่าเนื้อโคกระบือ
เพราะอาหารจากทะเลหาได้ง่ายและมีปริมาณมาก ราคาจึงถูกกว่าเนื้อโคกระบือ แต่ในระยะ
ต่อไปข้างหน้า ปริมาณการจับสัตว์น้ำมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ซึ่งเป็นผลมาจากการ
ขยายเขตทำการประมงของประเทศเพื่อนบ้าน เป็นผลให้ราคาสัตว์น้ำมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างมาก
ผู้บริโภคก็จะเปลี่ยนไปรับประทานเนื้อโคกระบือแทนสัตว์น้ำมากขึ้น ฉะนั้น ในระยะต่อไปถ้าผู้
บริโภคมีรายได้สูงขึ้น ปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระบือก็จะเพิ่มขึ้นในอัตราค่อนข้างสูง ดังที่จะ
เห็นได้จากผลการวิเคราะห์ความยืดหยุ่นของการบริโภคต่อไปนี้

Linear Demand Function

$$D = 3.47527 + 0.00024 I + 0.25401 P_B - 0.24974 P_P$$

standard error (0.47716) (0.00023) (0.11604) (0.10904)

$$R^2 = 0.70826$$

Standard error of estimate = 0.38575

Semi-log Demand Function

$$D = \ln(-2.88829) + 0.94355 \ln I + 3.26443 \ln P_B - 3.43629 \ln P_P$$

standard error (5.60077) (0.97295) (1.70435) (1.90458)

$$R^2 = 0.55117$$

Standard error of estimate = 0.40804

Double-log Demand Function

$$\ln D = \ln(-0.17518) + 0.20687 \ln I + 0.89176 \ln P_B - 0.90741 \ln P_P$$

standard error (1.47713) (0.25660) (0.44950) (0.50230)

$$R^2 = 0.66230$$

$$\text{Standard error of estimate} = 0.10761$$

สมการบริโภคทั้ง ๓ แบบ ให้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภคกับรายได้ในทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการบริโภค แต่ให้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภคกับราคาเนื้อโคกระบือและราคาเนื้อสุกรขัดแย้งกับทฤษฎีการบริโภค

เมื่อพิจารณาในแง่สถิติ ปรากฏว่าสมการแบบ Double-log Demand Function เหมาะสมที่สุด โดยมีค่า Standard error of estimate ต่ำกว่าสมการแบบอื่น และให้ค่า Income elasticity = 0.20687

๔.๑.๔ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากมีการเลี้ยงโคและกระบือมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนที่เลี้ยงทั่วประเทศ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงมีพื้นที่เหลือสำหรับเลี้ยงสัตว์อื่นน้อย ราคาเนื้อโคกระบือในภาคนี้จึงถูกกว่าราคาเนื้อสัตว์ประเภทอื่น ประกอบกับรายได้ต่อคนต่ำมาก ประชากรจึงจำเป็นต้องซื้อเนื้อโคกระบือมาบริโภคมากกว่าเนื้อสัตว์ประเภทอื่น ซึ่งจะเห็นได้ว่าในระยะ ๑๒ ปีที่ผ่านมา ปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระบือต่อคนต่อปีประมาณ ๔ กิโลกรัม ซึ่งสูงกว่าการบริโภคในภาคใต้และภาคเหนือ สำหรับค่าความยืดหยุ่นของการบริโภคเนื้อโคกระบือคำนวณได้ดังนี้

Linear Demand Function

$$D = 3.59337 - 0.00009 I + 0.01057 P_B + 0.02406 P_P$$

standard error (0.50540) (0.00037) (0.02813) (0.07368)

$$R^2 = 0.25192$$

$$\text{Standard error of estimate} = 0.25873$$

Semi-log Demand Function

$$D = \ln 5.37448 - 0.79869 \ln I - 0.02367 \ln P_B + 1.63224 \ln P_P$$

standard error (3.28745) (0.38467) (0.46105) (1.58655)

$$R^2 = 0.31888$$

$$\text{Standard error of estimate} = 0.24688$$

Double-log Demand Function

$$\ln D = \ln 1.61212 - 0.15668 \ln I + 0.01908 \ln P_B + 0.31230 \ln P_P$$

standard error (0.80085) (0.20858) (0.11643) (0.37362)

$$R^2 = 0.29520$$

$$\text{Standard error of estimate} = 0.06416$$

สมการบริโภคทั้ง ๓ สมการ ให้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภครายได้ในทางตรงข้าม และสมการในรูปแบบเส้นตรงและคิเบิ้ลส์คิให้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภครายได้ เนื้อโคและกระป๋องในทางเดียวกัน ทำให้ไม่สามารถอธิบายความหมายทาง เศรษฐศาสตร์ได้ ส่วนสมการกึ่งคิเบิ้ลส์คิให้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภครายได้ เนื้อโคและกระป๋องในด้านตรงข้าม และทั้ง ๓ สมการให้ค่าความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการบริโภครายได้ เนื้อสุกรในด้านเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการบริโภค

สมการที่เหมาะสมที่สุดคือ Semi-log Demand Function ซึ่งให้ความหมายทาง เศรษฐศาสตร์ระหว่างปริมาณการบริโภครายได้ เนื้อโคกระป๋องและราคาเนื้อสุกรถูกต้อง คือให้ค่า Own price elasticity = 0.02367 และค่า cross price elasticity = 1.63224

๔.๑.๖ ภาคเนื้อ ประชากรในภาคเนื้อส่วนหนึ่งนิยมบริโภคเนื้อสุกรและเนื้อไก่ในอัตราส่วนที่มากกว่าการบริโภคเนื้อโคกระป๋อง ทั้งนี้เนื่องจากมีคนจีนอาศัยอยู่ในภาคเนื้อเป็นจำนวนมาก ซึ่งคนจีนเหล่านี้ไม่นิยมรับประทานเนื้อโคกระป๋อง จึงทำให้ปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระป๋องเฉลี่ยต่อคนต่ำกว่าประชากรในภาคอื่น ๆ แต่ปริมาณการบริโภคเฉลี่ยต่อคนในระยะข้างหน้าคาดว่าจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่มากกว่าในระยะที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ต่อคนมีแนวโน้ม

๕.๒ ผลของการวิเคราะห์การคาดคะเนความต้องการในการบริโภคเนื้อโคและกระบือ
(Demand Projection)

ปัจจัยสำคัญที่กำหนดปริมาณการบริโภคภายในประเทศและสามารถวัดเป็นตัว เลข เพื่อนำไปวิเคราะห์ได้ก็คือ จำนวนประชากรและรายได้เฉลี่ยต่อคน การศึกษาเพื่อคำนวณ หาค่าการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการบริโภคเมื่อรายได้เปลี่ยนแปลง ซึ่งเราเรียกว่าความยืดหยุ่น ในการบริโภคอันเนื่องมาจากรายได้เปลี่ยนแปลง (income elasticity) จะเป็นตัว พารามิเตอร์ (parameter) ที่สำคัญยิ่งสำหรับใช้ในการคาดคะเนความต้องการในการ บริโภค ฉะนั้น การวิเคราะห์ในที่นี้ จึงใช้สมการประมาณความต้องการในการบริโภค ดังนี้

$$D_t = D_0 \{ e^{rt} + b (e^{(g+r)t} - 1) \}$$

ในที่นี้กำหนดให้ปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระบือในปี ๒๕๑๙ เป็นปีฐาน (D_0) และใช้ค่า Income Elasticity (b) ที่คำนวณได้จากข้อ ๕.๑ ของบทนี้ แต่เนื่องจาก ค่า income elasticity ในเขตกรุงเทพมหานครและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเป็น ลบ ซึ่งขัดแย้งกับทฤษฎีการบริโภค ทำให้ไม่สามารถใช้สมการข้างต้นวิเคราะห์การคาดคะเน ความต้องการในเขตกรุงเทพมหานครและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฉะนั้น เพื่อให้การ วิเคราะห์เป็นไปในแนวเดียวกันทุกภาค จึงทำการคาดคะเนความต้องการจากสมการข้างต้น ในรูปของความต้องการรวมทั้งประเทศ ส่วนวิธีการคาดคะเนความต้องการเป็นรายภาค ก็ ใช้อัตราส่วนของปริมาณการบริโภคในแต่ละภาคว่าเป็นที่เปอร์เซ็นต์ของปริมาณการบริโภครวม ทั้งประเทศ เป็นตัวคำนวณ ในที่นี้จะใช้อัตราส่วนการบริโภคในปี ๒๕๐๕ เป็นหลักในการคำนวณ ซึ่งมีดังนี้

สัดส่วน (%) ของปริมาณการบริโภคเป็นรายภาคในปี ๒๕๐๕

	<u>โค</u>	<u>กระบือ</u>
กรุงเทพมหานคร	๘.๐๓๔๕๑	๑๙.๘๙๓๘๔
ภาคกลาง	๑๗.๖๘๔๘๒	๓๒.๗๔๖๓๗
ภาคใต้	๑๔.๔๗๔๓๖	๑๔.๓๓๙๕๑
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๓๖.๓๖๐๘๐	๑๔.๓๗๑๙๙
ภาคเหนือ	<u>๒๓.๔๔๕๕๑</u>	<u>๑๗.๖๔๘๒๙</u>
รวมทั้งประเทศ	๑๐๐.๐๐๐๐๐	๑๐๐.๐๐๐๐๐

ผลของการคาดคะเนความต้องการในการบริโภคเนื้อโคกระบือ แยกเป็นรายภาคได้ดังนี้

๕.๒.๑ หัวราชอาณาจักร การคาดคะเนความต้องการจากสมการในข้อ ๕.๒ นั้น ผลที่ได้รับจะเป็นปริมาณการบริโภคโดยเฉลี่ยต่อคนต่อปี (กิโลกรัม) ถ้าคูณด้วยจำนวนประชากรก็จะได้ปริมาณการบริโภคทั้งหมด ซึ่งเป็นปริมาณของเนื้อโคและเนื้อกระบือรวมกัน ฉะนั้น จึงต้องคำนวณแยกออกจากกัน เพื่อจะได้ทราบว่าในแต่ละปีมีความต้องการโคและกระบือเป็นจำนวนกี่ตัว วิธีการคำนวณก็คิดจากสัดส่วนระหว่างโคและกระบือที่ใช้บริโภคในปี ๒๕๐๕ เป็นหลัก ซึ่งปรากฏว่า ปริมาณเนื้อโคที่ใช้บริโภคคิดเป็นร้อยละ ๗๕.๓๙๙๐๕ ของปริมาณเนื้อโคและกระบือที่ใช้บริโภคทั้งหมด และปริมาณเนื้อกระบือคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖๐๐๙๕ ของปริมาณเนื้อโคและกระบือที่ใช้บริโภคทั้งหมด เมื่อได้ปริมาณเป็นกิโลกรัมของเนื้อโคและเนื้อกระบือที่ใช้บริโภคแล้ว ก็เทียบกลับเป็นจำนวนตัว โดยใช้อัตราส่วนเนื้อโค ๑๓๒ กิโลกรัม คิดเป็นโคมีชีวิต ๑ ตัว และเนื้อกระบือ ๑๖๘.๗๕ กิโลกรัม คิดเป็นกระบือมีชีวิต ๑ ตัว ตัวอย่าง เช่น ในปี ๒๕๒๐ ผลการคำนวณจากสมการบริโภคได้ปริมาณการบริโภคเนื้อโคและเนื้อกระบือเฉลี่ยต่อคนต่อปีเท่ากับ ๔.๙๗ กิโลกรัม คูณด้วยจำนวนประชากร ๔๔,๖๓๓,๗๑๔ คน ก็จะได้ปริมาณที่บริโภคทั้งหมด ๒๒๑,๙๙๐,๖๘๖ กิโลกรัม แยกเป็นเนื้อโค ๒๒๑,๙๙๐,๖๘๖ x $\frac{๗๕.๓๙๙๐๕}{๑๐๐}$ = ๑๖๗,๓๗๘,๘๖๕ กิโลกรัม หรือคิดเป็นโคมีชีวิต $\frac{๑๖๗,๓๗๘,๘๖๕}{๑๓๒}$ =

๑,๒๖๘,๐๒๒ ตั้ว และแยกเป็นเนื้อกระป๋อง $๒๒๑,๔๙๐,๖๘๖ \times \frac{๒๔.๖๐๐๐๔๕}{๑๐๐} = ๕๔,๖๑๑,๘๑๘$
 กิโลกรัม หรือคิดเป็นกระป๋องมีชีวิตร $\frac{๕๔,๖๑๑,๘๑๘}{๑๖๘.๗๕} = ๓๒๓,๖๒๖$ ตั้ว

ผลของการวิเคราะห์ความต้องการโคกระป๋องเพื่อบริโภครวมทั้งประเทศในปี ๒๕๒๐ มีประมาณ ๑.๕๙ ล้านตั้ว เปรียบเทียบกับปี ๒๕๓๑ ซึ่งมีจำนวน ๓.๙๔ ล้านตั้ว ความต้องการเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๘.๕๙ ต่อปี ส่วนปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระป๋อง ต่อคนต่อปี ได้เพิ่มขึ้นจาก ๔.๙๗ กิโลกรัม ในปี ๒๕๒๐ เป็น ๘.๖๓ กิโลกรัม ในปี ๒๕๓๑ หรือปริมาณการบริโภคต่อคนต่อปีในช่วงดังกล่าวได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๕.๑๔ ต่อปี ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓๔

๕.๒.๒ กรุงเทพมหานคร สัดส่วนการบริโภคโคและกระป๋องในเขตกรุงเทพมหานครคิดเป็นร้อยละ ๘.๐๓๔๕๑ และ ๑๙.๘๙๓๘๔ ของปริมาณการบริโภครวมทั้งประเทศ ตามลำดับ ฉะนั้น ปริมาณการบริโภคแต่ละปีจึงเท่ากับ ปริมาณการบริโภครวมทั้งประเทศในแต่ละปีคูณด้วยสัดส่วนดังกล่าว ตัวอย่างเช่น ในปี ๒๕๒๐ ในเขตกรุงเทพมหานครมีความต้องการบริโภคเนื้อโค $๑๖๗,๓๗๘,๘๖๘ \times ๐.๐๘๐๓๔๕๑ = ๑๓,๔๔๘,๐๗๒$ กิโลกรัม คิดเป็นโคมีชีวิตร $๑๓,๔๔๘,๐๗๒ \div ๑๓๒ = ๑๐๑,๘๗๙$ ตั้ว และบริโภคเนื้อกระป๋อง $๕๔,๖๑๑,๘๑๘ \times ๐.๑๙๘๙๓๘๔ = ๑๐,๘๖๔,๓๘๘$ กิโลกรัม คิดเป็นกระป๋องมีชีวิตร $๑๐,๘๖๔,๓๘๘ \div ๑๖๘.๗๕ = ๖๔,๓๘๒$ ตั้ว

ผลของการวิเคราะห์ความต้องการโคและกระป๋องเพื่อบริโภคในเขตกรุงเทพมหานครในปี ๒๕๒๐ มีประมาณ ๑๐๑,๘๗๙ และ ๖๔,๓๘๒ ตั้ว ได้เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๓๑ เป็น ๒๕๒,๒๓๖ และ ๑๕๙,๔๒๓ ตั้ว ตามลำดับ ส่วนปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระป๋องต่อคนต่อปี ได้เพิ่มขึ้นจาก ๕.๑๔ กิโลกรัม ในปี ๒๕๒๐ เป็น ๘.๒๑ กิโลกรัม ในปี ๒๕๓๑ หรือปริมาณการบริโภคต่อคนต่อปีได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๔.๓๕ ต่อปี ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓๔

๕.๒.๓ ภาคกลาง สัดส่วนการบริโภคโคและกระป๋องในภาคกลางคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๖๘๔๘๒ และ ๓๒.๗๔๖๓๗ ของปริมาณการบริโภครวมทั้งประเทศ ตามลำดับ ฉะนั้น ปริมาณการบริโภคแต่ละปีจึงเท่ากับ ปริมาณการบริโภครวมทั้งประเทศในแต่ละปีคูณด้วย

สัดส่วนดังกล่าว ตัวอย่างเช่น ในปี ๒๕๒๐ ประชากรในภาคกลางมีความต้องการบริโภคเนื้อโค ประมาณ ๑๖๗,๓๗๘,๘๖๘ X ๐.๑๗๖๘๘๒ = ๒๙,๖๐๐,๖๕๒ กิโลกรัม คิดเป็นโคมีชีวิต ๒๙,๖๐๐,๖๕๒ ÷ ๑๓๒ = ๒๒๔,๒๔๗ ตัว และบริโภคกระป๋อง ๕๔,๖๑๑,๘๑๘ X ๐.๓๒๗๖๖๓๗ = ๑๗,๘๘๓,๓๘๙ กิโลกรัม คิดเป็นกระป๋องมีชีวิต ๑๗,๘๘๓,๓๘๙ ÷ ๑๖๘.๗๕ = ๑๐๕,๙๗๖ ตัว

ผลจากการวิเคราะห์ดังกล่าวปรากฏว่า ภาคกลางมีความต้องการโคและกระป๋องเพื่อบริโภคในปี ๒๕๒๐ ประมาณ ๒๒๔,๒๔๗ และ ๑๐๕,๙๗๖ ตัว ได้เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๓๑ เป็น ๕๕๕,๒๘๘ และ ๒๖๒,๔๒๐ ตัว ตามลำดับ ส่วนปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระป๋องต่อคนต่อปี ได้เพิ่มขึ้นจาก ๔.๘๖ กิโลกรัม ในปี ๒๕๒๐ เป็น ๘.๘๘ กิโลกรัม ในปี ๒๕๓๑ หรือปริมาณการบริโภคต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๕.๖๓ ต่อปี ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓๖

๕.๒.๔ ภาคใต้ สัดส่วนการบริโภคโคและกระป๋องในภาคใต้คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔๗๔๖ และ ๑๔.๓๓๕๑ ของปริมาณการบริโภครวมทั้งประเทศ ตามลำดับ ฉะนั้น ปริมาณการบริโภคแต่ละปีจึงเท่ากับ ปริมาณการบริโภครวมทั้งประเทศในแต่ละปีคูณด้วยสัดส่วนดังกล่าว ตัวอย่างเช่น ในปี ๒๕๒๐ ประชากรในภาคใต้ต้องการบริโภคเนื้อโคประมาณ ๑๖๗,๓๗๘,๘๖๘ X ๐.๑๔๔๗๔๖ = ๒๔,๒๒๗,๐๒๐ กิโลกรัม คิดเป็นโคมีชีวิต ๒๔,๒๒๗,๐๒๐ ÷ ๑๓๒ = ๑๘๓,๕๓๘ ตัว และบริโภคกระป๋อง ๕๔,๖๑๑,๘๑๘ X ๐.๑๔๓๓๕๑ = ๗,๘๓๑,๐๖๗ กิโลกรัม คิดเป็นกระป๋องมีชีวิต ๗,๘๓๑,๐๖๗ ÷ ๑๖๘.๗๕ = ๔๖,๔๐๖ ตัว

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว ปรากฏว่า ประชากรในภาคใต้ต้องการโคและกระป๋องเพื่อบริโภคในปี ๒๕๒๐ ประมาณ ๑๘๓,๕๓๘ และ ๔๖,๔๐๖ ตัว ได้เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๓๑ เป็น ๔๕๔,๔๘๒ และ ๑๑๔,๙๑๓ ตัว ตามลำดับ ส่วนปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระป๋องต่อคนต่อปี ได้เพิ่มขึ้นจาก ๔.๘๒ กิโลกรัม ในปี ๒๕๒๐ เป็น ๑๐.๐๗ กิโลกรัม ในปี ๒๕๓๑ หรือเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๕.๑๑ ต่อปี ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓๗

๕.๒.๕ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สัดส่วนการบริโภคโคและกระป๋องคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๓๖๐๘๐ และ ๑๕.๓๗๑๙๙ ของปริมาณการบริโภครวมทั้งประเทศ ตามลำดับ

ฉะนั้น ปริมาณการบริโภคแต่ละปีจึงเท่ากับ ปริมาณการบริโภครวมทั้งประเทศในแต่ละปีคูณด้วย สัดส่วนดังกล่าว ตัวอย่าง เช่นในปี ๒๕๒๐ ประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการ บริโภคเนื้อโคประมาณ $๑๖๗,๓๗๘,๘๖๘ \times ๐.๓๖๓๖๐๘๐ = ๖๐,๘๖๐,๒๙๕$ กิโลกรัม คิดเป็น โคมีชีวิต $๖๐,๘๖๐,๒๙๕ \div ๑๓๒ = ๔๖๑,๐๖๓$ ตัว และบริโภคเนื้อกระบือประมาณ $๕๔,๖๑๑,๘๑๘ \times ๐.๑๕๓๗๑๙๘ = ๘,๓๙๔,๙๒๓$ กิโลกรัม คิดเป็นกระบือมีชีวิต $๘,๓๙๔,๙๒๓ \div ๑๖๘.๗๕ = ๔๙,๗๔๘$ ตัว

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวปรากฏว่า ประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องการ โคและกระบือเพื่อบริโภคในปี ๒๕๒๐ ประมาณ ๔๖๑,๐๖๓ และ ๔๙,๗๔๘ ตัว ได้เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๓๑ เป็น ๑,๑๕๑,๖๙๘ และ ๑๒๓,๑๘๗ ตัว ตามลำดับ ส่วนปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระบือ ต่อคนต่อปีได้เพิ่มขึ้นจาก ๔.๕๒ กิโลกรัม ในปี ๒๕๒๐ เป็น ๗.๖๑ กิโลกรัม ในปี ๒๕๓๑ หรือ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๔.๘๕ ต่อปี ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓๘

๕.๒.๖ ภาคเหนือ สัดส่วนการบริโภคโคและกระบือคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๔๔๕๕๑ และ ๑๗.๖๔๘๒๔ ของปริมาณการบริโภครวมทั้งประเทศ ตามลำดับ ฉะนั้น ปริมาณการ บริโภคแต่ละปีจึงเท่ากับ ปริมาณการบริโภครวมทั้งประเทศในแต่ละปีคูณด้วยสัดส่วนดังกล่าว ตัวอย่าง เช่น ในปี ๒๕๒๐ ประชากรในภาคเหนือต้องการบริโภคเนื้อโคประมาณ $๑๖๗,๓๗๘,๘๖๘ \times ๐.๒๓๔๔๕๕๑ = ๓๙,๒๔๒,๘๒๙$ กิโลกรัม คิดเป็นโคมีชีวิต $๓๙,๒๔๒,๘๒๙ \div ๑๓๒ = ๒๙๗,๒๙๔$ ตัว และบริโภคเนื้อกระบือประมาณ $๕๔,๖๑๑,๘๑๘ \times ๐.๑๗๖๔๘๒๔ = ๙,๖๓๘,๐๕๒$ กิโลกรัม คิดเป็นกระบือมีชีวิต $๙,๖๓๘,๐๕๒ \div ๑๖๘.๗๕ = ๕๗,๑๑๔$ ตัว

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวปรากฏว่า ประชากรในภาคเหนือต้องการโคและกระบือ เพื่อบริโภคในปี ๒๕๒๐ ประมาณ ๒๙๗,๒๙๔ และ ๕๗,๑๑๔ ตัว ได้เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๓๑ เป็น ๗๓๖,๑๖๘ และ ๑๔๑,๔๒๘ ตัว ตามลำดับ ส่วนปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระบือต่อคนต่อปี ได้เพิ่มขึ้นจาก ๔.๒๕ กิโลกรัม ในปี ๒๕๒๐ เป็น ๙.๔๒ กิโลกรัม ในปี ๒๕๓๑ หรือ เพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ ๔.๔๖ ต่อปี ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓๙

ตารางที่ ๓๔

ประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระบือในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๓๑

หัวราชอาณาจักร

ปี พ.ศ.	โค		กระบือ		โคและกระบือ	
	จำนวนตัว	คิดเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	จำนวนตัว	คิดเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	รวมเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	บริโภค ต่อคน (กก.)
๒๕๒๐	๑,๒๖๘,๐๒๒	๑๖๗,๓๗๘,๘๖๘	๓๒๓,๖๒๖	๕๔,๖๑๑,๘๑๘	๒๒๑,๙๙๐,๖๘๖	๕.๙๗
๒๕๒๑	๑,๓๗๑,๘๐๓	๑๘๑,๐๗๗,๙๘๕	๓๕๐,๑๑๓	๕๙,๐๘๑,๕๒๐	๒๔๐,๑๕๙,๕๐๕	๕.๒๑
๒๕๒๒	๑,๔๘๔,๕๔๕	๑๙๖,๐๑๒,๗๒๑	๓๗๘,๙๘๘	๖๓,๙๕๔,๓๗๕	๒๕๙,๙๖๗,๐๙๖	๕.๔๖
๒๕๒๓	๑,๖๐๘,๔๗๔	๒๑๒,๓๑๘,๕๘๖	๔๑๐,๕๑๖	๖๙,๒๗๔,๕๙๘	๒๘๑,๕๙๓,๑๘๔	๕.๗๒
๒๕๒๔	๑,๗๔๓,๔๙๘	๒๓๐,๑๔๑,๗๐๗	๔๔๔,๙๗๗	๗๕,๐๘๙,๘๖๗	๓๐๕,๒๓๑,๕๗๔	๖.๐๑
๒๕๒๕	๑,๘๙๑,๒๕๓	๒๔๙,๖๔๔,๐๕๑	๔๘๒,๖๘๔	๘๑,๕๕๓,๐๒๗	๓๓๑,๐๙๗,๐๗๖	๖.๓๑
๒๕๒๖	๒,๐๕๓,๑๖๑	๒๗๑,๐๑๗,๓๐๓	๕๒๔,๐๑๐	๘๘,๔๒๖,๖๒๐	๓๕๙,๔๔๓,๙๒๓	๖.๖๓
๒๕๒๗	๒,๒๓๐,๘๙๔	๒๙๔,๕๗๘,๐๒๒	๕๖๙,๓๗๑	๙๖,๐๘๑,๓๐๔	๓๙๐,๕๕๙,๓๒๖	๖.๙๘
๒๕๒๘	๒,๔๒๖,๒๑๖	๓๒๐,๒๖๐,๕๗๒	๖๑๙,๒๒๑	๑๐๔,๕๙๓,๕๕๙	๔๒๔,๘๕๔,๑๒๑	๗.๓๕
๒๕๒๙	๒,๖๔๑,๒๑๕	๓๔๘,๖๘๐,๕๓๒	๖๗๔,๐๙๓	๑๑๓,๗๕๓,๒๓๕	๔๖๒,๔๓๓,๖๖๗	๗.๗๔
๒๕๓๐	๒,๘๗๘,๒๐๙	๓๗๙,๙๒๓,๖๔๗	๗๓๔,๕๗๙	๑๒๓,๙๖๐,๒๑๗	๕๐๓,๘๘๓,๘๖๔	๘.๑๗
๒๕๓๑	๓,๑๓๙,๙๑๐	๔๑๔,๕๖๘,๑๗๔	๘๐๑,๓๗๑	๑๓๕,๒๓๑,๒๙๐	๕๔๙,๖๙๙,๔๖๔	๘.๖๓

ตารางที่ ๓๔

ประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระบือในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๓๑

กรุงเทพมหานคร

ปี พ.ศ.	โค		กระบือ		โคและกระบือ	
	จำนวนตัว	คิดเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	จำนวนตัว	คิดเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	รวมเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	บริโภค ต่อคน (กก.)
๒๕๒๐	๑๐๑,๘๗๙	๑๓,๔๔๘,๐๗๒	๖๔,๓๘๒	๑๐,๘๖๔,๓๘๘	๒๔,๓๑๒,๔๖๐	๕.๑๔
๒๕๒๑	๑๑๐,๒๑๘	๑๔,๕๔๘,๗๒๙	๖๙,๖๕๑	๑๑,๗๕๓,๕๘๓	๒๖,๓๐๒,๓๑๒	๕.๓๔
๒๕๒๒	๑๑๙,๓๐๘	๑๕,๗๔๘,๖๖๒	๗๕,๓๙๖	๑๒,๗๒๒,๙๘๑	๒๘,๔๗๑,๖๔๓	๕.๕๖
๒๕๒๓	๑๒๙,๒๓๓	๑๗,๐๕๘,๗๕๙	๘๑,๖๖๗	๑๓,๗๘๑,๓๗๘	๓๐,๘๔๐,๑๓๗	๕.๗๘
๒๕๒๔	๑๔๐,๐๘๒	๑๘,๔๙๐,๗๕๘	๘๘,๕๒๓	๑๔,๙๓๘,๒๕๘	๓๓,๔๒๙,๐๑๖	๖.๐๒
๒๕๒๕	๑๕๑,๙๕๒	๒๐,๐๕๗,๖๗๖	๙๖,๐๒๕	๑๖,๒๐๕,๑๓๖	๓๖,๒๖๑,๘๑๒	๖.๒๘
๒๕๒๖	๑๖๔,๙๖๑	๒๑,๗๗๔,๙๑๓	๑๐๕,๒๔๖	๑๗,๕๙๑,๔๕๐	๓๙,๓๖๖,๓๖๓	๖.๕๕
๒๕๒๗	๑๗๙,๒๕๑	๒๓,๖๕๙,๘๖๖	๑๑๓,๒๗๐	๑๙,๑๑๔,๒๖๑	๔๒,๗๗๔,๑๒๗	๖.๘๔
๒๕๒๘	๑๙๔,๙๓๕	๒๕,๗๓๑,๓๖๘	๑๒๓,๑๘๗	๒๐,๗๘๗,๗๗๙	๔๖,๕๑๙,๑๔๗	๗.๑๕
๒๕๒๙	๒๑๒,๒๐๙	๒๘,๐๑๑,๕๕๐	๑๓๔,๑๐๓	๒๒,๖๒๙,๘๘๖	๕๐,๖๔๑,๔๓๖	๗.๔๘
๒๕๓๐	๒๓๑,๒๕๐	๓๐,๕๒๕,๐๐๔	๑๔๖,๑๓๖	๒๔,๖๖๐,๔๔๗	๕๕,๑๘๕,๕๕๑	๗.๘๓
๒๕๓๑	๒๕๒,๒๗๖	๓๓,๓๐๐,๔๘๗	๑๕๙,๔๒๓	๒๖,๙๐๒,๖๙๗	๖๐,๒๐๓,๑๘๔	๘.๒๑

ตารางที่ ๓๖

ประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระบือในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๓๑

ภาคกลาง

ปี พ.ศ.	โค		กระบือ		โคและกระบือ	
	จำนวนตัว	คิดเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	จำนวนตัว	คิดเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	รวมเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	บริโภค ต่อคน (กก.)
๒๕๒๐	๒๒๔,๒๔๗	๒๙,๖๐๐,๖๕๒	๑๐๔,๙๗๖	๑๗,๘๘๓,๓๘๙	๔๗,๔๘๔,๐๔๐	๕.๘๖
๒๕๒๑	๒๔๒,๖๐๑	๓๒,๐๒๓,๓๑๖	๑๑๔,๖๔๗	๑๙,๓๔๗,๐๕๔	๕๑,๓๗๐,๓๗๐	๕.๑๒
๒๕๒๒	๒๖๒,๖๑๐	๓๔,๖๖๔,๔๙๗	๑๒๔,๑๐๕	๒๐,๙๕๒,๗๓๖	๕๕,๖๐๗,๒๓๓	๕.๓๙
๒๕๒๓	๒๘๔,๔๕๖	๓๗,๕๕๘,๑๖๐	๑๓๔,๔๒๙	๒๕,๖๘๔,๙๑๖	๖๐,๒๔๓,๐๗๖	๕.๖๘
๒๕๒๔	๓๐๘,๓๓๔	๔๐,๗๐๐,๑๔๗	๑๔๕,๗๑๔	๒๔,๕๙๙,๒๐๖	๖๕,๒๙๙,๓๕๓	๕.๙๙
๒๕๒๕	๓๓๔,๘๖๓	๔๔,๑๕๙,๑๑๑	๑๕๘,๐๖๒	๒๖,๖๗๒,๙๐๙	๗๐,๘๓๒,๐๒๐	๖.๓๒
๒๕๒๖	๓๖๓,๐๙๘	๔๗,๙๒๘,๙๒๒	๑๗๑,๕๙๔	๒๘,๕๕๖,๕๐๙	๗๖,๔๘๕,๔๓๐	๖.๖๗
๒๕๒๗	๓๙๔,๕๓๐	๕๒,๐๗๗,๙๐๘	๑๘๖,๔๔๘	๓๑,๕๖๓,๑๓๙	๘๓,๕๔๑,๐๔๗	๗.๐๕
๒๕๒๘	๔๒๙,๐๗๒	๕๖,๖๓๗,๕๐๖	๒๐๒,๗๗๒	๓๔,๒๑๗,๘๔๔	๙๐,๘๕๕,๓๕๐	๗.๔๖
๒๕๒๙	๔๖๗,๐๙๔	๖๑,๖๕๖,๔๓๔	๒๒๐,๗๔๑	๓๗,๒๕๐,๐๕๕	๙๘,๙๐๖,๔๘๙	๗.๙๐
๒๕๓๐	๕๐๙,๐๐๖	๖๗,๑๘๘,๘๑๓	๒๔๐,๕๕๘	๔๐,๕๙๒,๔๗๑	๑๐๗,๗๘๑,๒๘๔	๘.๓๗
๒๕๓๑	๕๕๕,๒๘๘	๗๓,๒๙๗,๙๕๐	๒๖๒,๔๒๐	๔๔,๒๘๓,๓๓๙	๑๑๗,๕๘๑,๒๘๙	๘.๘๘

ตารางที่ ๓๗

ประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระบือในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๓๑

ภาคใต้

ปี พ.ศ.	โค		กระบือ		โคและกระบือ	
	จำนวนตัว	คิดเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	จำนวนตัว	คิดเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	รวมเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	บริโภค ต่อคน (กก.)
๒๕๒๐	๑๘๓,๕๓๘	๒๔,๒๒๗,๐๒๐	๔๖,๔๐๖	๗,๘๓๑,๐๖๗	๓๒,๐๕๘,๐๘๗	๕.๘๒
๒๕๒๑	๑๙๘,๕๖๐	๒๖,๒๖๙,๘๗๙	๕๐,๒๐๕	๘,๔๓๒,๐๐๐	๓๔,๖๘๑,๘๗๙	๖.๑๐
๒๕๒๒	๒๑๔,๙๓๖	๒๘,๓๗๑,๕๘๗	๕๔,๓๔๕	๙,๑๗๐,๗๔๔	๓๗,๕๔๒,๓๓๑	๖.๓๙
๒๕๒๓	๒๓๒,๘๑๖	๓๐,๗๓๑,๗๕๖	๕๘,๘๖๖	๙,๙๓๓,๖๓๘	๔๐,๖๖๕,๓๙๔	๖.๗๐
๒๕๒๔	๒๕๒,๓๖๐	๓๓,๓๑๑,๕๓๙	๖๓,๘๐๘	๑๐,๗๖๗,๕๑๙	๔๔,๐๗๙,๐๕๘	๗.๐๓
๒๕๒๕	๒๗๓,๗๔๕	๓๖,๑๓๔,๓๗๙	๖๙,๒๑๕	๑๑,๖๗๙,๙๖๕	๔๗,๘๑๔,๓๔๔	๗.๓๘
๒๕๒๖	๒๙๗,๑๘๒	๓๙,๒๒๘,๐๒๐	๗๕,๑๔๐	๑๒,๖๗๙,๙๔๔	๕๑,๙๐๗,๙๖๔	๗.๗๕
๒๕๒๗	๓๒๒,๙๐๘	๔๒,๖๒๓,๘๐๙	๘๑,๖๔๕	๑๓,๗๗๗,๒๕๘	๕๖,๔๐๑,๐๖๗	๘.๑๕
๒๕๒๘	๓๕๑,๑๗๙	๔๖,๓๕๕,๖๖๘	๘๘,๗๙๓	๑๔,๙๘๓,๘๖๓	๖๑,๓๓๙,๕๓๑	๘.๕๘
๒๕๒๙	๓๘๒,๒๙๙	๕๐,๕๖๓,๕๗๑	๙๖,๖๖๒	๑๖,๓๑๑,๖๕๗	๖๖,๘๗๕,๑๒๘	๙.๐๔
๒๕๓๐	๔๑๖,๖๐๒	๕๔,๙๙๑,๕๑๖	๑๐๕,๓๓๕	๑๗,๗๗๕,๒๘๘	๗๒,๗๖๖,๘๐๔	๙.๕๕
๒๕๓๑	๔๕๕,๕๘๒	๕๙,๙๙๑,๖๑๖	๑๑๕,๙๑๓	๑๙,๓๙๑,๕๐๔	๗๙,๓๘๓,๑๒๐	๑๐.๐๗

ตารางที่ ๓๘

ประมาณการปริมาณการบริโภค เนื้อโคและกระบือในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๓๑

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปี พ.ศ.	โค		กระบือ		โคและกระบือ	
	จำนวนตัว	คิดเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	จำนวนตัว	คิดเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	รวมเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	บริโภค ต่อคน (กก.)
๒๕๒๐	๔๖๑,๐๖๓	๖๐,๘๖๐,๒๙๕	๔๙,๗๔๘	๘,๓๙๔,๙๒๓	๖๙,๒๕๕,๒๑๘	๔.๕๒
๒๕๒๑	๔๙๘,๗๙๘	๖๕,๘๔๑,๕๐๔	๕๓,๘๑๙	๙,๐๘๒,๐๐๕	๗๔,๙๒๓,๕๐๙	๔.๗๒
๒๕๒๒	๕๓๙,๙๓๘	๗๑,๒๗๑,๗๙๓	๕๘,๒๕๘	๙,๘๓๑,๐๖๐	๘๑,๑๐๒,๘๕๓	๔.๙๔
๒๕๒๓	๕๘๔,๘๕๔	๗๗,๒๐๐,๗๓๖	๖๓,๑๐๕	๑๐,๖๔๘,๘๘๔	๘๗,๘๔๙,๖๒๐	๕.๑๖
๒๕๒๔	๖๓๓,๙๕๐	๘๓,๖๘๑,๓๖๖	๖๘,๔๐๒	๑๑,๕๔๒,๘๐๗	๙๕,๒๒๔,๑๗๓	๕.๔๐
๒๕๒๕	๖๘๗,๖๗๑	๙๐,๗๗๒,๕๗๔	๗๔,๑๙๘	๑๒,๕๒๐,๙๕๑	๑๐๓,๒๙๓,๕๒๕	๕.๖๖
๒๕๒๖	๗๔๖,๕๔๖	๙๘,๕๕๔,๐๕๙	๘๐,๕๕๑	๑๓,๕๙๒,๙๓๒	๑๑๒,๑๔๖,๙๙๑	๕.๙๓
๒๕๒๗	๘๑๑,๑๗๐	๑๐๗,๐๗๔,๕๖๕	๘๗,๕๒๔	๑๔,๗๖๙,๖๐๘	๑๒๑,๘๔๔,๑๗๓	๖.๒๒
๒๕๒๘	๘๘๒,๑๙๒	๑๑๖,๔๕๙,๓๐๖	๙๕,๑๘๗	๑๖,๐๖๒,๗๓๘	๑๓๒,๕๒๒,๐๔๔	๖.๕๓
๒๕๒๙	๙๖๐,๓๖๗	๑๒๖,๗๖๘,๕๕๐	๑๐๓,๖๒๒	๑๗,๘๘๖,๑๓๖	๑๔๔,๖๕๔,๕๘๖	๖.๘๗
๒๕๓๐	๑,๐๔๖,๕๕๐	๑๓๘,๑๕๓,๒๗๗	๑๑๒,๙๑๙	๑๙,๐๕๕,๑๕๒	๑๕๗,๒๐๘,๔๒๙	๗.๒๓
๒๕๓๑	๑,๑๔๑,๖๙๘	๑๕๐,๗๐๓,๙๕๔	๑๒๓,๑๘๗	๒๐,๗๘๗,๗๕๐	๑๗๑,๔๙๑,๖๘๔	๗.๖๑

ตารางที่ ๓๔

ประมาณการปริมาณการบริโภคเนื้อโคและกระบือในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๓๑

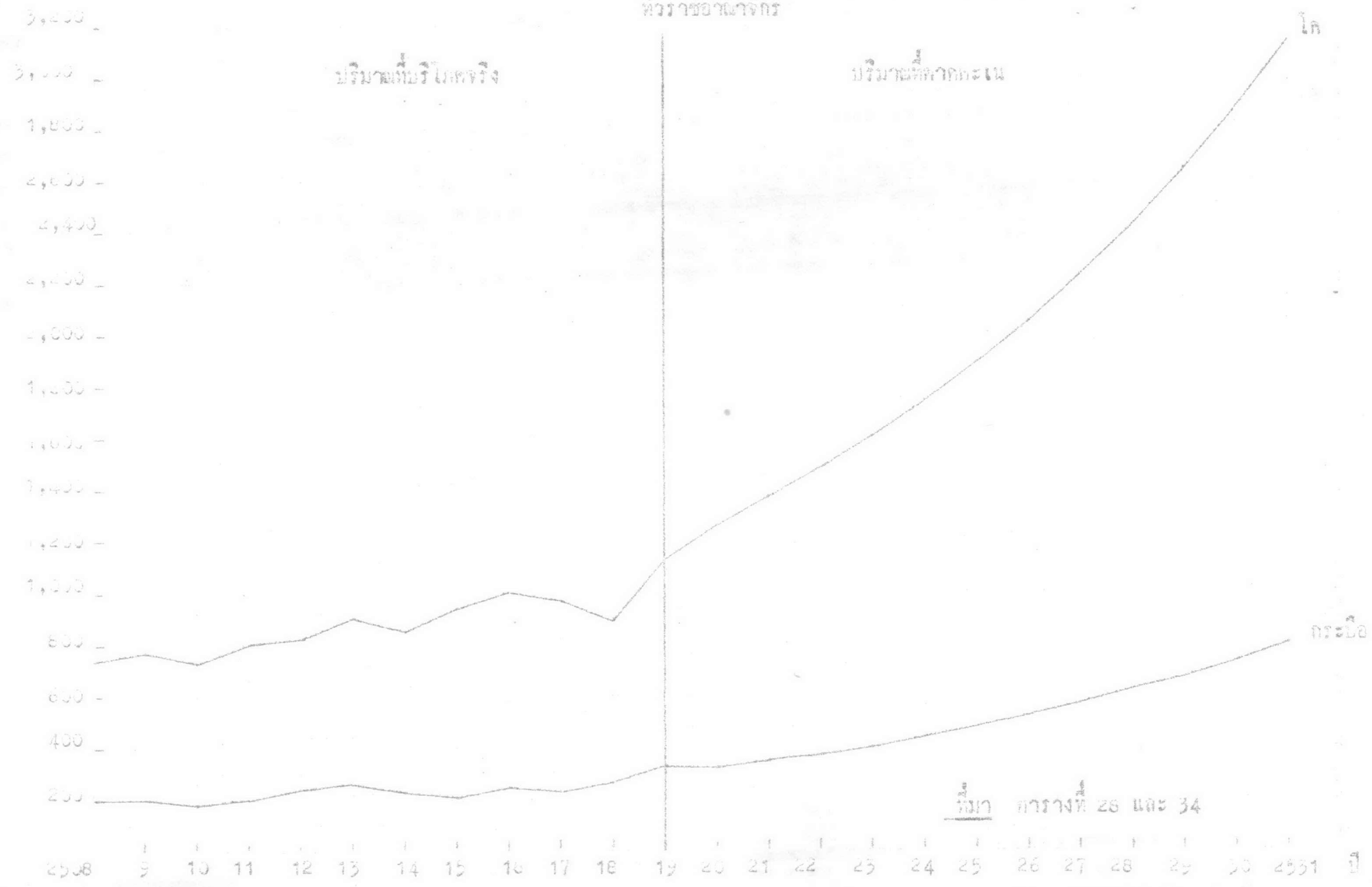
ภาคเหนือ

ปี พ.ศ.	โค		กระบือ		โคและกระบือ	
	จำนวนตัว	คิดเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	จำนวนตัว	คิดเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	รวมเป็น เนื้อชำแหละ (กก.)	บริโภค ต่อคน (กก.)
๒๕๒๐	๒๙๗,๒๙๔	๓๙,๒๔๒,๘๒๙	๕๗,๑๑๔	๙,๖๓๘,๐๕๒	๔๘,๘๘๐,๘๘๑	๕.๒๕
๒๕๒๑	๓๒๑,๖๒๖	๔๒,๔๕๔,๖๕๗	๖๑,๗๘๙	๑๐,๔๒๖,๘๗๘	๕๒,๘๘๑,๕๓๕	๕.๕๑
๒๕๒๒	๓๔๘,๑๕๓	๔๕,๙๕๖,๑๘๒	๖๖,๘๘๕	๑๑,๒๘๖,๘๕๔	๕๗,๒๔๓,๐๓๖	๕.๘๐
๒๕๒๓	๓๗๗,๑๑๕	๔๙,๗๗๙,๑๗๕	๗๒,๔๔๙	๑๒,๒๒๕,๗๘๒	๖๒,๐๐๔,๙๕๗	๖.๑๐
๒๕๒๔	๔๐๘,๗๗๒	๕๓,๙๕๗,๘๙๗	๗๘,๕๓๑	๑๓,๒๕๒,๐๗๗	๖๗,๒๐๙,๙๗๔	๖.๔๒
๒๕๒๕	๔๔๓,๔๑๒	๕๘,๕๓๐,๓๑๐	๘๕,๑๘๖	๑๔,๓๗๕,๐๖๖	๗๒,๙๐๕,๓๗๖	๖.๗๖
๒๕๒๖	๔๘๑,๓๗๔	๖๓,๕๕๑,๓๘๙	๙๒,๔๗๙	๑๕,๖๐๕,๗๘๖	๗๙,๑๕๗,๑๗๕	๗.๑๓
๒๕๒๗	๕๒๓,๐๕๕	๖๙,๐๕๑,๘๗๔	๑๐๐,๔๘๔	๑๖,๙๕๖,๗๐๗	๘๕,๙๙๘,๕๘๑	๗.๕๒
๒๕๒๘	๕๖๘,๘๓๙	๗๕,๐๘๖,๗๒๔	๑๐๙,๒๘๒	๑๘,๔๔๑,๓๒๕	๙๓,๕๒๘,๐๔๙	๗.๙๕
๒๕๒๙	๖๑๙,๒๕๖	๘๑,๗๔๐,๕๒๗	๑๑๘,๙๖๖	๒๐,๐๗๕,๕๐๑	๑๐๑,๘๑๖,๐๒๘	๘.๕๐
๒๕๓๐	๖๗๕,๘๑๑	๘๙,๐๗๕,๐๓๗	๑๒๙,๖๕๑	๒๑,๘๗๖,๘๕๙	๑๑๐,๙๕๑,๘๙๖	๘.๘๙
๒๕๓๑	๗๓๖,๑๖๘	๙๗,๑๗๔,๑๗๗	๑๔๑,๔๒๘	๒๓,๘๖๖,๐๑๐	๑๒๑,๐๔๐,๑๘๗	๙.๕๒

จำนวน
(คน)

ปริมาณการบริโภคโคและกระบือ ในร่างปี 2508 - 2531

พระราชอาณาจักร

ที่มา การร่างที่ 28 และ 34

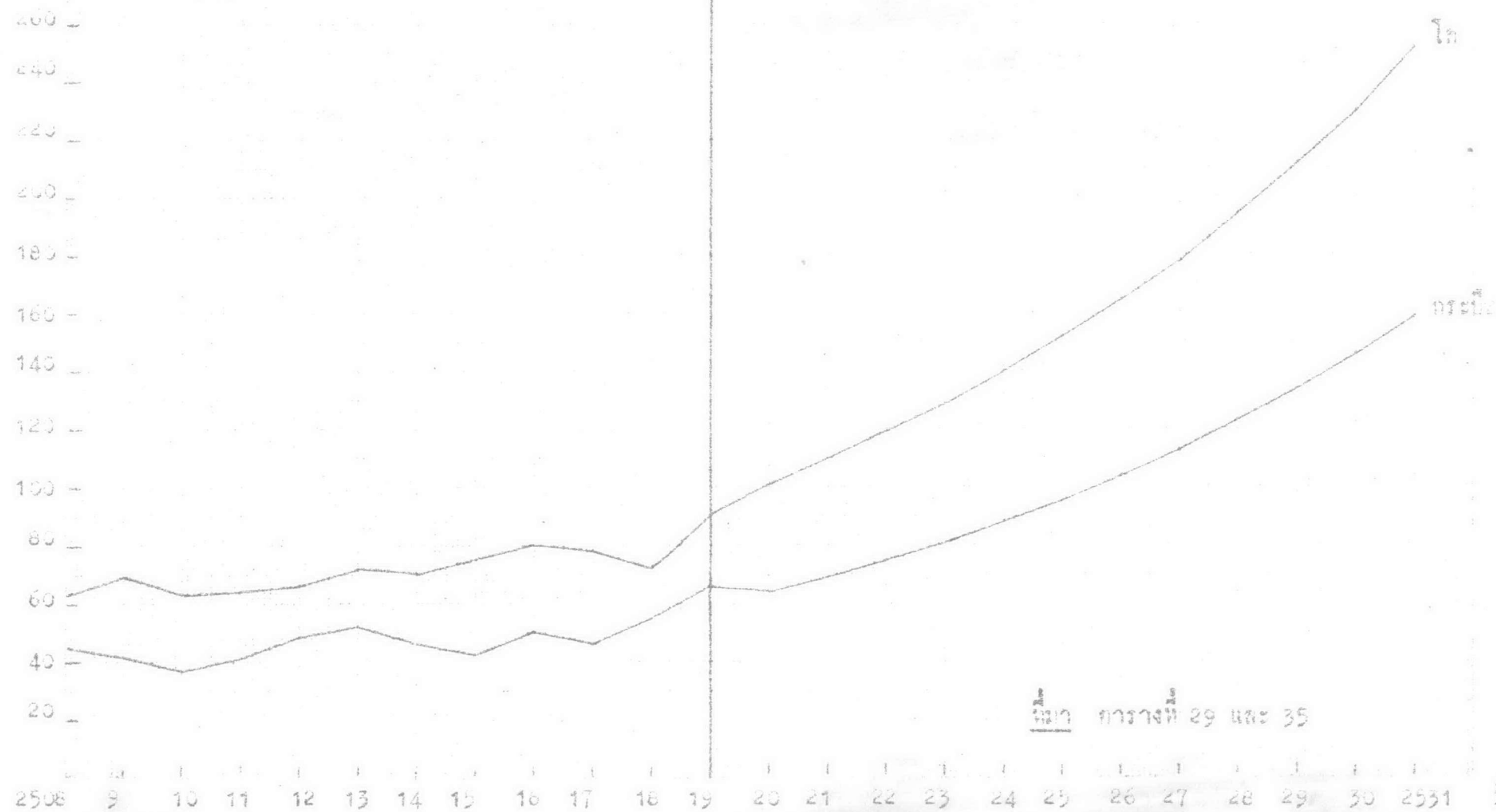
ปริมาณการบริโภคและกระบี่ในระหว่างปี 2508 - 2531

กรุงเทพมหานคร

จำนวน
(พันตัว)

ปริมาณที่บริโภคจริง

ปริมาณที่คาดการณ์

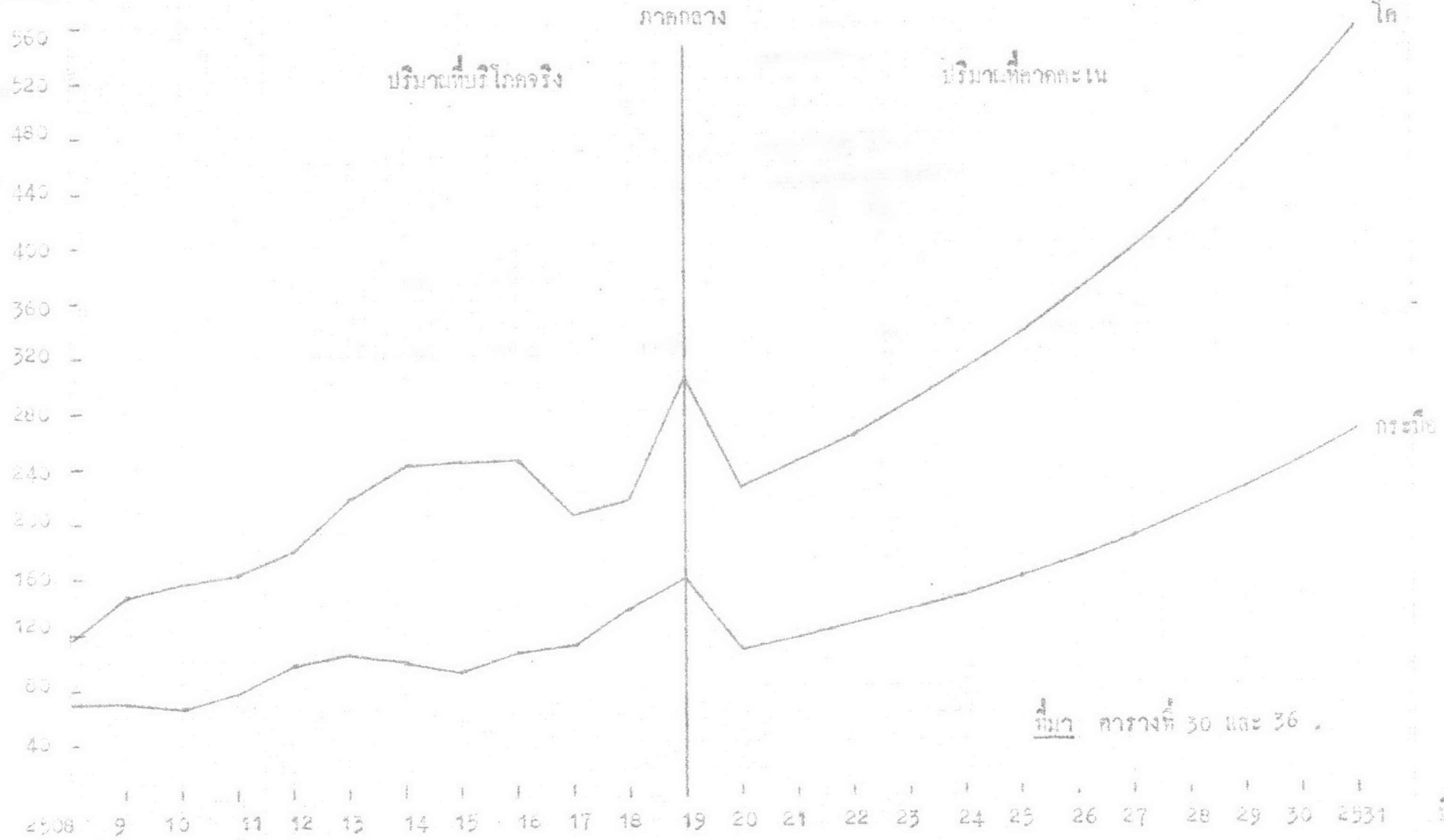

ที่มา การวางที่ 29 และ 35

จำนวน
(พันหัว)

ปริมาณการบริโภคโคและกระบือ ในช่วงปี 2508 - 2531

ที่มา ตารางที่ 30 และ 36

จำนวน
(ล้านบาท)

ปริมาณการบริโภคโคและกระบือ ในช่วงปี 2508 - 2531

จำนวน
(พันตัว)

1,200 -
1,100 -
1,000 -
900 -
800 -
700 -
600 -
500 -
400 -
300 -
200 -
150 -
100 -
80 -
60 -
40 -
20 -

ปริมาณการบริโภคและกระบือ ในช่วงปี 2508 - 2531

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปริมาณที่บริโภคจริง

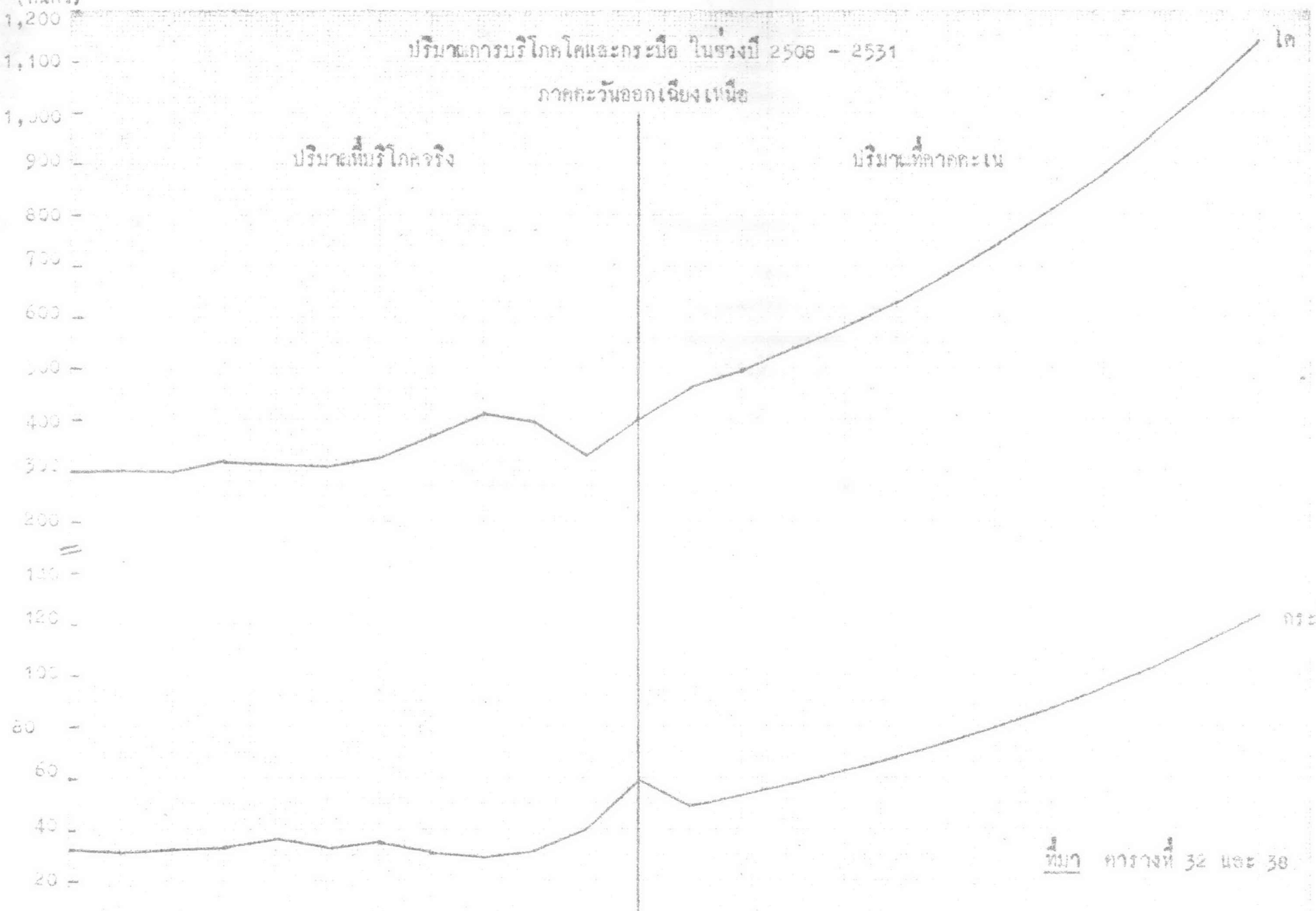
ปริมาณที่คาดคะเน

2508 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 2531

ที่มา การางที่ 32 และ 38

โค

กระบือ

จำนวน

(พันตัว)

ปริมาณการบริโภคและกระบือ ในช่วงปี 2508 - 2531

ที่มา การวางที่ 33 และ 39

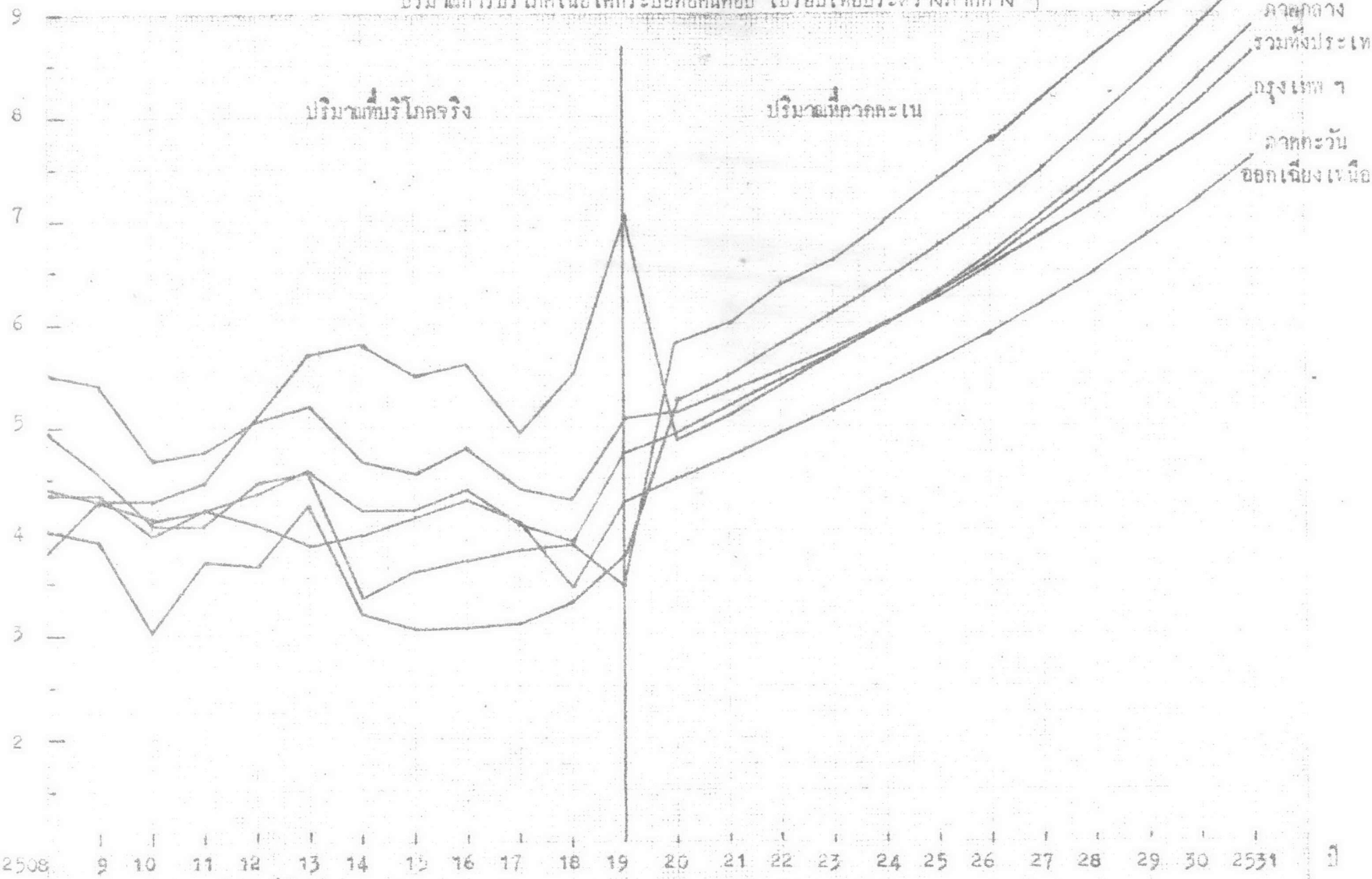
โก

กระบือ

ปี

กิโลกรัม

ปริมาณการบริโภคเนื้อโคกระบือต่อคนต่อปี เปรียบเทียบระหว่างภาคต่าง ๆ

ปริมาณที่บริโภคจริง

ปริมาณที่คาดคะเน

- ภาคใต้
- ภาคเหนือ
- ภาคกลาง
- รวมทั้งประเทศ
- กรุงเทพฯ
- ภาคตะวันออก
- ออกเฉียงเหนือ

๕.๓ ผลของการวิเคราะห์การคาดคะเนปริมาณการผลิตโคและกระบือ (Supply Projection)

ในระยะเวลาที่ผ่านมา ปัจจัยที่สำคัญในการกำหนดปริมาณการผลิตโคและกระบือของเกษตรกรก็คือ ขนาดของความต้องการในการใช้แรงงานในไร่นา และขนาดของความต้องการใช้แรงงานขึ้นอยู่กับ เนื้อที่เพาะปลูกและการขยายตัวของครัวเรือนเกษตรกร ฉะนั้น ราคาโคและกระบือที่เกษตรกรจะขายได้นั้น ไม่มีอิทธิพลมากนักต่อปริมาณการผลิตโคและกระบืองาน แต่ในปัจจุบันความต้องการบริโภคเนื้อโคและกระบือเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรและรายได้ต่อคน จำนวนโคและกระบือที่จะปลดจากการใช้งาน เพื่อนำไปบริโภคมีแนวโน้มที่จะไม่พอเพียงกับความต้องการ ซึ่งเป็นผลให้ระดับราคาโคและกระบือ พุ่งสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้มีนโยบายพัฒนาปศุสัตว์โดยส่งเสริมให้มีการเลี้ยงโคและกระบือเนื้อ ซึ่งมีเอกชนหลายรายได้ริเริ่มลงทุนในอุตสาหกรรมเลี้ยงโคและกระบือเนื้อ เป็นการค้าไปบ้างแล้ว ฉะนั้น ในระยะต่อไปข้างหน้า ระดับราคาโคและกระบือที่ผู้เลี้ยงจะขายได้ จะเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการกำหนดปริมาณการผลิต การวิเคราะห์เพื่อคาดคะเนปริมาณการผลิตในที่นี้จึงขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญเพียง ๒ ตัวเท่านั้น คือจำนวนประชากรและราคาโคกระบือที่เกษตรกรขายได้ ซึ่งอยู่ในรูปสมการดังนี้

$$Q_t = Q_0 \left(e^{rt} + \frac{\Delta P_F}{P_{F_0}} \right)$$

โดยกำหนดให้ ปริมาณการผลิตโคและกระบือในปี ๒๕๑๔ เป็นปีฐาน (Q_0) และเนื่องจากราคาโคและกระบือที่เกษตรกรขายได้แตกต่างกันไม่มากนัก ผลจากการวิเคราะห์จะทำให้อัตราเพิ่มในการผลิตโคใกล้เคียงกับกระบือ

การวิเคราะห์จะแยกออกเป็นรายภาค แต่จะไม่มีกรวิเคราะห์ปริมาณการผลิตในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากการผลิตโคและกระบือในเขตกรุงเทพมหานครมีน้อย จนไม่มีความสำคัญทางสถิติ ผลของการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

๕.๓.๑ ทั่วราชอาณาจักร ปริมาณการผลิตโคและกระบือรวมกันในปี ๒๕๒๐ มีประมาณ ๑๑.๗๓ ล้านตัว ได้เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๓๑ เป็น ๑๖.๒๗ ล้านตัว หรือปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๒ ต่อปี ดังรายละเอียดในตารางที่ ๔๐

๕.๓.๒ ภาคกลาง ปริมาณการผลิตโคและกระบือรวมกันในปี ๒๕๒๐ มีประมาณ ๑.๖๘ ล้านตัว ได้เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๓๑ เป็น ๒.๒๒ ล้านตัว หรือปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕๕ ต่อปี ดังรายละเอียดในตารางที่ ๔๐

๕.๓.๓ ภาคใต้ ปริมาณการผลิตโคและกระบือรวมกันในปี ๒๕๒๐ มีประมาณ ๑.๑๒ ล้านตัว ได้เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๓๑ เป็น ๑.๕๕ ล้านตัว หรือปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๒.๘๔ ต่อปี ดังรายละเอียดในตารางที่ ๔๒

๕.๓.๔ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปริมาณการผลิตโคและกระบือรวมกันในปี ๒๕๒๐ มีประมาณ ๖.๒๙ ล้านตัว ได้เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๓๑ เป็น ๘.๕๖ ล้านตัว หรือปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๓.๒๖ ต่อปี ดังรายละเอียดในตารางที่ ๔๓

๕.๓.๕ ภาคเหนือ ปริมาณการผลิตโคและกระบือรวมกันในปี ๒๕๒๐ มีประมาณ ๒.๖๓ ล้านตัว ได้เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๓๑ เป็น ๓.๕๒ ล้านตัว หรือปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๒.๗๐ ต่อปี ดังรายละเอียดในตารางที่ ๔๔

ตารางที่ ๕๐

ประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระบือในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๓๑

ทั่วราชอาณาจักร

(หน่วย : ตัว)

ปี	โค	กระบือ
๒๕๒๐	๕,๒๐๔,๒๙๔	๖,๕๓๐,๔๕๕
๒๕๒๑	๕,๓๕๗,๐๒๙	๖,๗๒๖,๒๐๙
๒๕๒๒	๕,๕๑๔,๗๗๗	๖,๙๒๘,๕๕๙
๒๕๒๓	๕,๖๗๗,๗๐๔	๗,๑๓๗,๗๐๖
๒๕๒๔	๕,๘๔๖,๐๐๒	๗,๓๕๓,๙๒๐
๒๕๒๕	๖,๐๑๙,๘๑๖	๗,๕๗๗,๓๙๘
๒๕๒๖	๖,๑๙๙,๓๔๒	๗,๘๐๘,๓๕๒
๒๕๒๗	๖,๓๘๔,๗๗๐	๘,๐๔๗,๑๖๙
๒๕๒๘	๖,๕๗๖,๓๐๐	๘,๒๙๔,๐๐๖
๒๕๒๙	๖,๗๗๔,๑๓๑	๘,๕๔๙,๑๕๓
๒๕๓๐	๖,๙๗๘,๔๘๘	๘,๘๑๒,๙๐๙
๒๕๓๑	๗,๑๘๙,๕๓๐	๙,๐๘๕,๕๓๕

ตารางที่ ๔๑

ประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระบือในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๓๑

ภาคกลาง

(หน่วย : ตัว)

ปี	โค	กระบือ
๒๕๒๐	๙๔๘, ๙๕๙	๗๓๗, ๑๔๓
๒๕๒๑	๙๓๒, ๘๑๐	๗๕๕, ๗๔๔
๒๕๒๒	๙๙๗, ๓๒๒	๗๗๔, ๘๖๒
๒๕๒๓	๑, ๐๒๒, ๕๒๘	๗๙๔, ๕๒๑
๒๕๒๔	๑, ๐๔๘, ๔๕๖	๘๑๔, ๗๓๔
๒๕๒๕	๑, ๐๗๕, ๐๘๒	๘๓๕, ๕๐๘
๒๕๒๖	๑, ๑๐๒, ๔๗๑	๘๕๖, ๘๗๐
๒๕๒๗	๑, ๑๓๐, ๖๒๙	๘๗๘, ๘๓๐
๒๕๒๘	๑, ๑๕๙, ๕๗๓	๙๐๑, ๔๐๔
๒๕๒๙	๑, ๑๘๙, ๓๓๔	๙๒๔, ๖๑๕
๒๕๓๐	๑, ๒๑๙, ๙๓๑	๙๔๘, ๕๗๘
๒๕๓๑	๑, ๒๔๑, ๓๗๙	๙๗๓, ๐๐๕

ตารางที่ ๔๒

ประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระบือในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๓๑

ภาคใต้

(หน่วย : ตัว)

ปี	โค	กระบือ
๒๕๒๐	๘๓๕, ๓๒๗	๒๘๖, ๒๓๑
๒๕๒๑	๘๖๐, ๒๑๕	๒๙๕, ๖๒๙
๒๕๒๒	๘๘๕, ๙๒๕	๓๐๓, ๓๐๔
๒๕๒๓	๙๑๒, ๔๙๑	๓๑๒, ๒๖๘
๒๕๒๔	๙๓๙, ๙๓๗	๓๒๑, ๕๒๙
๒๕๒๕	๙๖๘, ๒๙๒	๓๓๑, ๐๙๗
๒๕๒๖	๙๙๗, ๕๙๑	๓๔๐, ๙๘๔
๒๕๒๗	๑, ๐๒๗, ๘๕๖	๓๕๑, ๑๙๖
๒๕๒๘	๑, ๐๕๑, ๑๒๘	๓๖๑, ๗๔๗
๒๕๒๙	๑, ๐๙๑, ๔๓๒	๓๗๒, ๖๔๙
๒๕๓๐	๑, ๑๒๘, ๘๐๗	๓๘๓, ๙๑๑
๒๕๓๑	๑, ๑๕๙, ๒๙๕	๓๙๕, ๕๕๘

ตารางที่ ๕๓

ประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระบือในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๓๑

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(หน่วย : ตัว)

ปี	โค	กระบือ
๒๕๒๐	๒,๒๔๓,๘๔๘	๔,๐๕๒,๗๕๗
๒๕๒๑	๒,๓๑๖,๘๗๑	๔,๑๘๒,๗๖๖
๒๕๒๒	๒,๓๙๑,๖๘๙	๔,๓๑๗,๕๒๓
๒๕๒๓	๒,๔๖๙,๕๘๒	๔,๔๕๖,๘๖๗
๒๕๒๔	๒,๕๕๐,๒๖๗	๔,๖๐๑,๓๑๐
๒๕๒๕	๒,๖๓๓,๘๒๔	๔,๗๕๐,๘๙๓
๒๕๒๖	๒,๗๒๐,๓๕๐	๔,๙๐๕,๗๙๒
๒๕๒๗	๒,๘๐๙,๙๖๓	๕,๐๖๖,๒๑๙
๒๕๒๘	๒,๙๐๒,๗๘๑	๕,๒๓๒,๓๘๓
๒๕๒๙	๒,๙๙๘,๙๐๓	๕,๔๐๔,๔๖๒
๒๕๓๐	๓,๐๙๘,๔๖๗	๕,๕๘๒,๗๐๑
๒๕๓๑	๓,๒๐๑,๕๕๑	๕,๗๖๗,๒๕๒

ตารางที่ ๔๔

ประมาณการปริมาณการผลิตโคและกระบือในช่วงปี ๒๕๒๐-๒๕๓๑

ภาคเหนือ

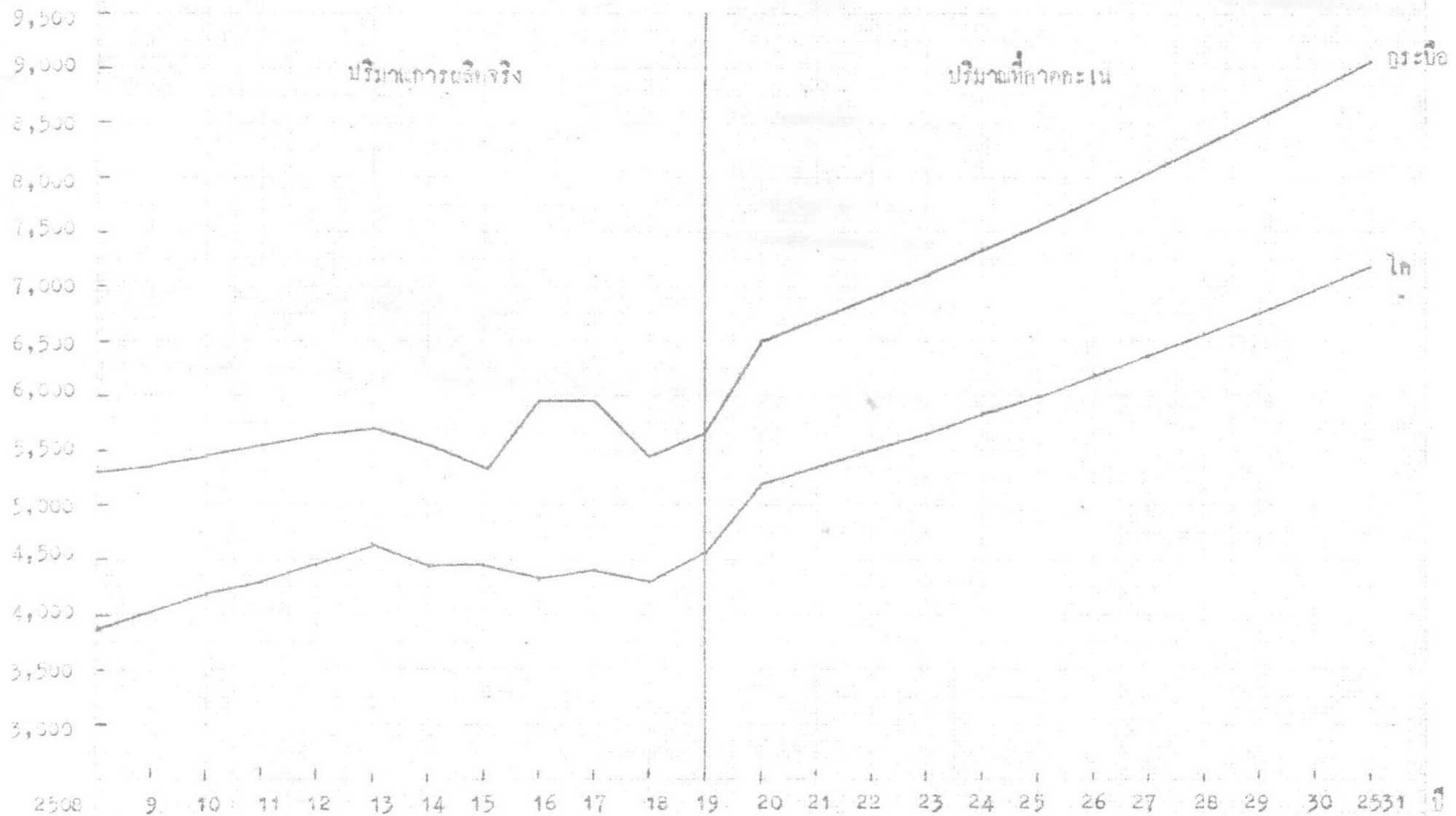
(หน่วย : ตัว)

ปี	โค	กระบือ
๒๕๒๐	๑,๑๗๖,๑๖๐	๑,๔๕๔,๓๒๔
๒๕๒๑	๑,๒๐๗,๕๓๓	๑,๔๙๓,๐๗๐
๒๕๒๒	๑,๒๓๙,๘๔๑	๑,๕๓๒,๙๗๐
๒๕๒๓	๑,๒๗๓,๑๐๔	๑,๕๗๔,๐๕๐
๒๕๒๔	๑,๓๐๗,๓๕๒	๑,๖๑๖,๓๔๗
๒๕๒๕	๑,๓๔๒,๖๑๘	๑,๖๕๙,๙๐๐
๒๕๒๖	๑,๓๗๘,๙๓๐	๑,๗๐๔,๗๕๖
๒๕๒๗	๑,๔๑๖,๓๒๒	๑,๗๕๐,๙๒๔
๒๕๒๘	๑,๔๕๕,๘๒๒	๑,๗๙๘,๔๓๒
๒๕๒๙	๑,๔๙๔,๕๖๒	๑,๘๔๗,๕๒๗
๒๕๓๐	๑,๕๓๕,๒๘๓	๑,๘๙๗,๘๑๙
๒๕๓๑	๑,๕๗๗,๓๐๕	๑,๙๔๙,๗๘๐

จำนวน
(พันตัว)

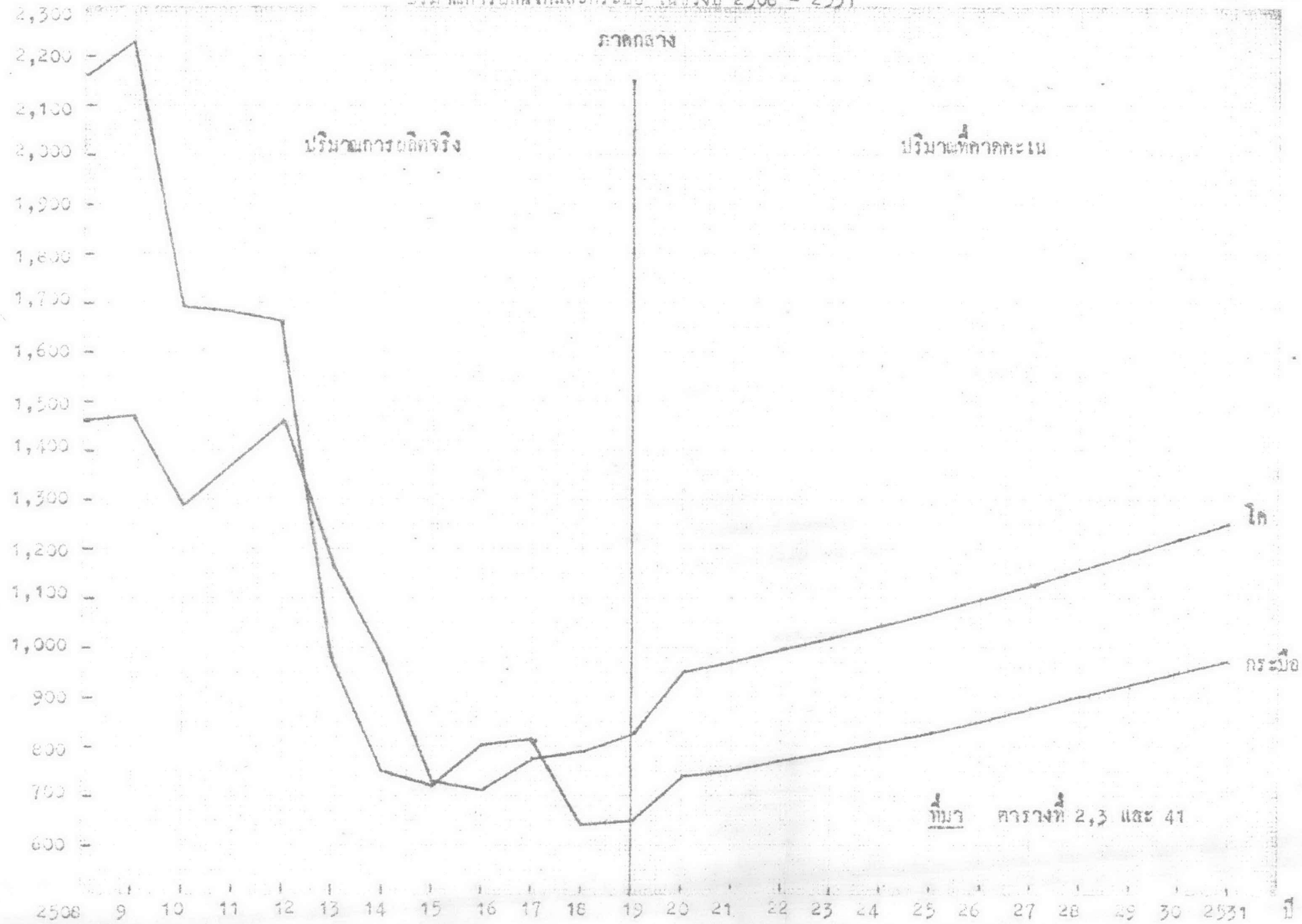
ปริมาณการปลูกโคและกระบือ ในช่วงปี 2508 - 2531

หัวราชอาณาจักร

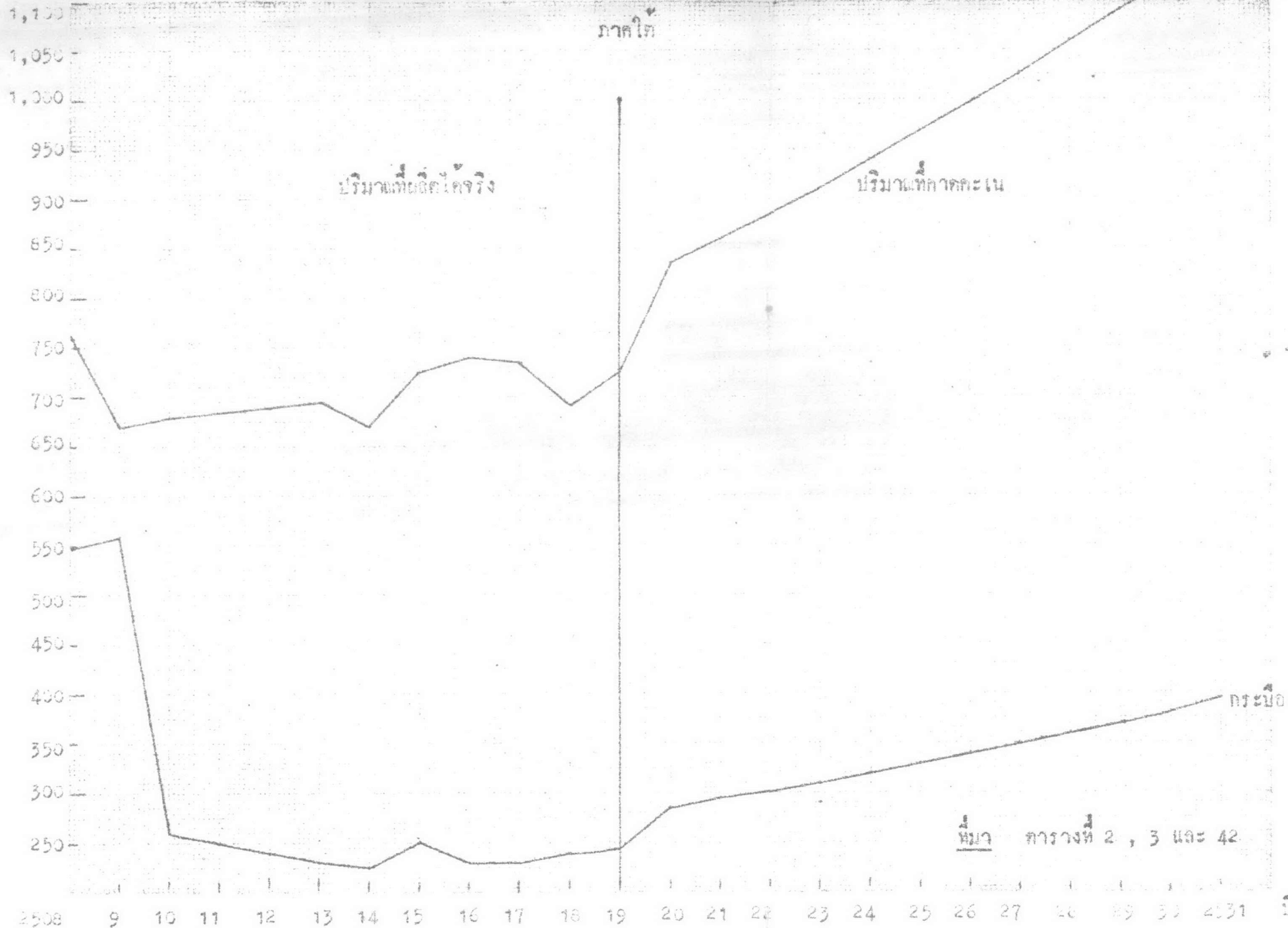
จำนวน
(พันตัว)

ปริมาณการผลิตโคและกระบือ ในช่วงปี 2508 - 2531

จำนวน
(พันตัว)

ปริมาณการปลูกโคและกระบือ ในช่วงปี 2508 - 2531

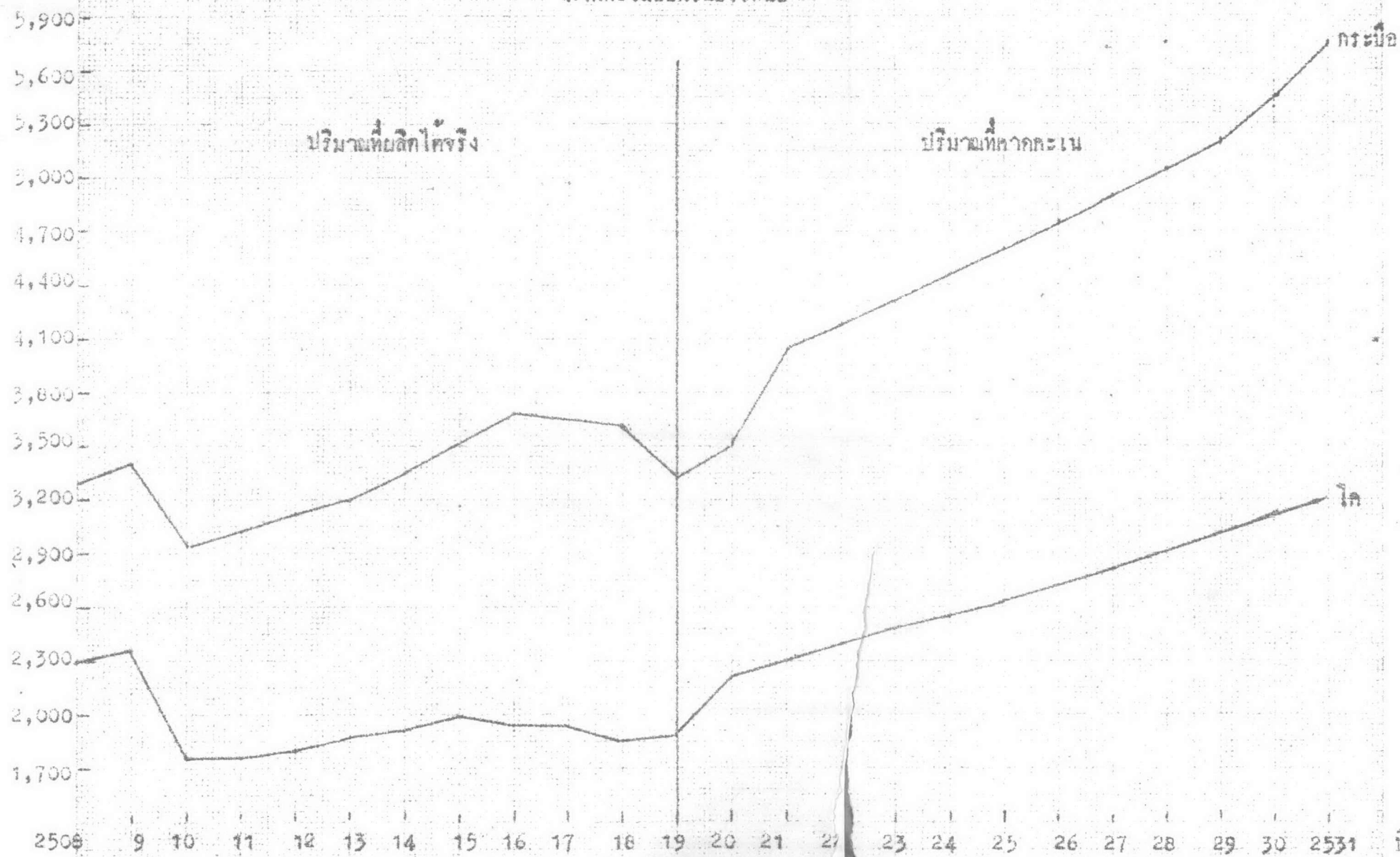
ที่มา การวางที่ 2, 3 และ 42

จำนวน

(พันตัว)

ปริมาณการผลิตโคและกระบือ ในช่วงปี 2508 - 2531

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จำนวน
(หมาก)

ปริมาณการผลิตโคและกระบือ ในช่วงปี 2508 - 2531

ที่มา การวางที่ 1, 2 และ 44